

INNKALLING TIL FJELLSTYREMØTE

Det innkalles til fjellstyremøte mandag 12.11.20 kl. 19.00

Møtested: Midtstuggu

Sakliste følger vedlagt.

Varamedlemmer møter ved særskilt innkalling. Medlemmer som er forhindret i å møte må derfor varsle sitt personlige varamedlem snarest mulig slik at vedkommende får anledning til å sette seg inn i saklisten.

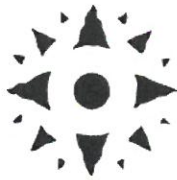
Vel møtt.

.....
sekr.

FJELLSTYREMØTE TORSDAG 12.11.20.

SAKLISTE

24/2020	Referatsaker
25/2020	Høring Gauldalsløypa
26/2020	Hersjedal statsallmenning: Oppfølging av tidligere behandlet sak om tilleggsjord; Bjørn Roal Gjersvold – klage på vedtak
27/2020	Gauldal statsallmenning: John Lillegjære – Klage på vedtak – seter falt i det fri
28/2020	Fjellstyrene i Holtålen SA – Tilførsel av kapital

ÅLEN FJELLSTYRE

100
FJELLSTYRENE
1920-2020 ÅR

M Ø T E B O K.

Sak nr. 25/2020 behandlet i fjellstyremøte den 12.11.20

Arkiv: 24.0

Side 1.

Følgende medlemmer var tilstede:

Björg H. Skjerdingsstad, Steinar Trondsethås, Jon Vårhus, Tone Trygstad Bakås og Inge E. Danielsen.

Forfall: Jon Holden

Saksbehandler: Geir Morten Granmo

Gauldal statsallmenning: Gauldalsløypa – høring og offentlig ettersyn

Vedlagte dokumenter

1. Høring og offentlig ettersyn: Snøscootertraseen, Gauldalsløypa, Holtålen kommune. Ny behandling. Datert 01.10.20.
2. Møtebok Ålen fjellstyre sak 16/2019 – Evaluering av Gauldalsløypa.
3. Møtebok Ålen fjellstyre sak 17/2018 – Høring på forslag til scooterløype for rekreasjonskjøring.
4. Møtebok Ålen fjellstyre sak 9/2017 – Holtålen snøscooterklubb – Henvendelse om trasé for rekreasjonskjøring med snøscooter.

Bakgrunn for saken:

Gauldalsløypa ble åpnet 01.01.19 og holdt åpent for rekreasjonskjøring med snøscooter til 22.04.19 med unntak av en kortere i midten av april da den ble holdt stengt pga. flytting av rein. Den 04.06.19 opphevet imidlertid fylkesmannen kommunen sitt vedta angående etablering av rekreasjonstraseen, bl.a. på bakgrunn av inhabilitet (saksbehandler) og manglende registreringer av friluftslivet og ornitologiske undersøkelser.

Holtålen kommune har sendt på høring ny behandling av Gauldalsløypa med høringsfrist 16.11.20.

Ålen fjellstyre har i flere runder behandlet saker angående Gauldalsløypa. Første gang var i sak 9/2017 i forbindelse med at kommunen sendte et foreløpig forslag ut til alle grunneierne som ble berørt. Fjellstyret fattet da følgende vedtak:

1. Ålen fjellstyre tar saksframlegget til etterretning.
2. Ålen fjellstyre støtter forslaget til etablering av snøscooterløype fra Målåsetra til Tydal

grense.

3. Ålen fjellstyre går imot etablering av turløype til Busjøen via Nesjøen. Bakgrunnen for dette er hensynet til reindrifta, dyrelivet og at dette er et utsatt område for vær og vind.
4. Ålen fjellstyre legger stor vekt på friluftsjentressene, seter- og hyttebebyggelsen samt at skogliene rundt Riasten er viktige vinterområder for lirypa og går imot etablering av den skisserte rundløypa på Riasten. Fjellstyret kan være åpen for en mindre trasé på Riasten.

I forbindelse med høringsrunden på forslaget til Gauldalsløypa behandlet fjellstyret saken på nytt i sak 17/2018 med følgende vedtak:

1. Ålen fjellstyre er positiv til at Gauldalsløypa etableres som en rekreasjonsløype for snøskuter, men ber om at tilbakemeldingene i de videre punktene følges opp/tas hensyn til.
2. Ålen fjellstyre har helst sett at det ble lagt fram et forslag på en helhetlig plan for rekreasjonsløyper for snøskuter i kommunen (slik som i sammenlignbare kommuner), men aksepterer i denne omgang å uttale oss om oversendt forslag.
3. Kartlegginga av verdien for friluftsområdene vedr. Gauldalsløypa, som er påkrevet for at en kan fremme en kommunal forskrift for snøskuterløyper, kunne ha vært bedre. Vi vil bemerke at statsallmenninger, gjennom sin funksjon på nasjonalt nivå, betraktes som viktige eller svært viktige områder.
4. Vedlagte forslag til bruks- og kjøreregler og Forskrift **MÅ** oppdateres og tilpasses selve høringa – rekreasjonsløype Gauldalsløypa. Forskriften inneholder også faktiske feil som må rettes opp. Forøvrig henvises det til saksframlegget og til oversendt sak 2/17 i Ålen fjellstyre.
5. Ålen fjellstyre er positiv til at det er innlagt ekstra traseer på fjellvatnene Riasten og Stor Øvlingen slik at det kan legges til rette for fiske på vinterstid. Ålen fjellstyre ber videre om at den nordre traseen, forbi Jensåsvollan, tas ut da det er innlagt to parallelle traseer i Syosen.
6. Ålen fjellstyre oppfordrer Holtålen kommune til å ta et initiativ ovenfor aktuelle parter for å finne en akseptabel løsnjng for å skille rekreasjonsløype for snøskuter og skiløypa (bedre) på strekningen Målåsetre til Tverråbakkene.

I sak 16/2019 evaluerte Ålen fjellstyre første året med Gauldalsløypa med følgende vedtak:

1. Ålen fjellstyre viser til saksframlegget og påpeker at Holtålen kommune må ta tak i de forhold som framkommer. Kommunen må sørge for at oppstukket løype følger gjeldende forskrift, løypetraseen må vurderes endret for å legge til rette for at traseen faktisk kan kjøres ved ulike værforhold og godkjent bredde på traseen må markeres i terrenget.
2. Ålen fjellstyre påpeker at løsnjngen med felles trase for skiløype og rekreasjonskjøring mellom parkeringa på Målåsetra og Hovsbua må vurderes på nytt. I denne vurdering må det tas sikte på å skille traseen for skiløype og traseen for

rekreasjonskjøring.

3. Med disse forbehold foreslår Ålen fjellstyre at Gauldalsløypa videreføres.
4. Ålen fjellstyre ber om at rekreasjonsløypa holdes åpen til og med 5. mai slik at det blir samme dato for all kjøring

Vurdering:

Det er § 4a i Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag som regulerer kommunenes muligheter til å fastsette snøscooterløyper og gi bestemmelser for bruken av disse gjennom lokal forskrift. Løypene skal ikke legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder. Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften eller kreve terrenginngrep. Ved fastsetting av løypene skal kommunen ta særskilt hensyn til støy og andre ulemper for friluftslivet. Kommunen skal også ta hensyn til naturmangfold, bolig- og hytteområder, landskap, kulturminner og kulturmiljø og sikkerheten for de som kjører og andre. Før kommunen sender forslaget til løyper på høring skal den utrede virkningen løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i influensområdet, samt kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftslivsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype over en eiendom før grunneier har samtykket. I statsallmenninger er det fjellstyrene som gir samtykke til snøscooterløyper, jf. fjelloven § 12 tredje ledd. Ålen fjellstyre ga sitt samtykke til etableringen av Gauldalsløypa tidlig i forrige runde for etablering av Gauldalsløypa.

Høringsforslaget som nå er sendt ut har tatt tak i de punktene som var årsaken til at fylkesmannen opphevet kommunen sitt vedtak om Gauldalsløypa 04.06.19. Friluftskartleggingen er revidert og traseen er verdisatt som viktig friluftsområde. I utgangspunktet er det fra Miljødirektoratet gitt føringer som tilsier at rekreasjonsløyper ikke skal legges til områder som er kategorisert som svært viktige eller viktige friluftsområder. Men ettersom det meste av kommunens areal utenom dalførene kommer i disse 2 kategoriene blir det vanskelig å unngå svært viktige eller viktige friluftsområder ved etablering av rekreasjonstraseer. Kommunen har vektlagt å legge rekreasjonstraseer langs ubrøytet veg og har etter en totalvurdering av friluftslivsinteressene kommet fram til at Riastvegen er den mest hensiktsmessige traseen. Det at samme trasé gjennom mange år har blitt benyttet som dispensasjonstrasé underbygger dette.

Det er også gjennomført en ornitologisk kartlegging som fylkesmannen beskriver som tilstrekkelig for de områdene som manglet dette tidligere.

Ålen fjellstyre kan ikke se at en rekreasjonstrasé for snøscooter langs Riastvegen (Gauldalsløypa) vil ha en negativ påvirkning på landbruksinteressene i området. Derimot har vi registrert at den kan ha en uheldig påvirkning på reindrifta. En videreføring må derfor skje i nært samråd med reindrifta slik at de uheldige konsekvensene begrenses mest mulig.

Kommunen har gjort 3 endringer på trasévalget siden 2019. Bakgrunnen for disse endringene er bedre sikkerhet og avbøtende tiltak for naboer til løypa. Følgende endringer er foreslått:

1. Strekingen Engesvollen – Stentrøvollen (ca 2 km). Her er det foreslått å legge en trasé lenger sør for å unngå 2 kryssinger av Gaula. Denne traseen foreslås brukt når forholdene tilsier at kryssing av Gaula ikke er forsvarlig.
2. Strekingen ved Rennolsvollen. Her er traseen foreslått flyttet permanent lenger vest for å unngå trafikken helt inn til Rennolsvollen.
3. Strekingen Riasten – Storøvlingen. Her er det foreslått en parallell trasé med veien.

Begrunnelsen for det er at det i perioder kan være utfordrende å kjøre denne strekningen på grunn av skavler som til tider medfører krevende helningsforhold. Slik saksbehandler forstår høringsutkastet vil det være mulig å benytte begge alternativene hele vinteren.

Saksbehandler har ingen innvendinger mot de foreslåtte traséendringene. Men de foreslåtte traséendringene (1 og 3) bør gjøres permanente slik at de benyttes hele vinteren, og at en dermed unngår 2 parallelle traseer som det veksles mellom å benytte avhengig av vær- og føreforhold.

I fjellstyrets evaluering av Gauldalsløypa (sak 16/2019) sier fjellstyret at ordningen med felles trasé for skiløype og rekreasjonskjøring mellom parkeringa på Målåsetra og Hovsbua må vurderes på nytt, og at i denne vurderinga må det tas sikte på å skille traseen for skiløype og traseen for rekreasjonskjøring. En kan ikke se at dette er vurdert i høringsforslaget. Ålen fjellstyre vil på nytt påpeke at dette bør gjøres. I 2019 registrerte vi ved flere anledninger at skisporet mellom Tverråbakken og Hovsbua var nedkjørt. Det ble også registrert at fartsnivået på denne strekningen var til dels langt høyere enn tillatt hastighet. På en såpass lang strekning kan det være utfordrende å holde seg til en så lav tillatt maks hastighet som det her er snakk om (20 km/t). Men det skal også nevnes at tilbakemeldingene til fjelloppsynet etter denne vinteren var at den generelle hastigheten på denne strekningen var markert lavere da det var rekreasjonstrasé enn da det var dispensasjonstrasé langs Riastvegen. Dette er positivt.

Det må også nevnes igjen at det er ønskelig at traseen merkes med doble stikker som viser traseens yttergrenser, dvs. i en bredde på 5 m. I 2019 ble det dokumentert at der rekreasjonstraseen gikk utenfor vegtraseen så økte traseens bredde betraktelig. Det ble flere steder målt bredder på opp mot 30 m. Dette er i strid med regelverket og må derfor skjerpes inn, og det enkleste da er om traseen merkes opp med stikker som viser traseens bredde.

Ålen fjellstyre har tidligere uttalt at om en skal ha rekreasjonstraseer for snøscooter i Holtålen vil en trasé langs Riastvegen som knytter seg opp mot tilsvarende løyper i Tydal være det klart beste alternativet. Fjellstyret har imidlertid også etterlyst en samlet plan for omfanget av framtidige rekreasjonstraseer i kommunen for å kunne gjort en vurdering av samlet belastning etter naturmangfoldlovens bestemmelser i § 10. Vi registrerer at det er ønske om tilsvarende traseer flere steder i kommunen og at de ulike traseene skal knyttes sammen. Dette kan på sikt føre til et langt høyere belastning med tanke for fauna, friluftsliv, seter- og fritidsbebyggelse og reinnæring enn det vi ser på nåværende tidspunkt. Det er derfor uheldig at det ikke legges fram en samlet oversikt over omfanget av løypenettet en ser for seg som aktuelt for f.eks. kommende 10-års periode.

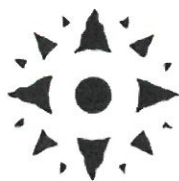
Innstilling til vedtak:

1. Ålen fjellstyre viser til saksutredninga og ser positivt på en gjenåpning av Gauldalsløypa.
2. Ålen fjellstyre påpeker at løsningen med felles trase for skiløype og rekreasjonskjøring mellom parkeringa på Målåsetre og Hovsbua må vurderes på nytt. I denne vurdering må det tas sikte på å skille traseen for skiløype og traseen for rekreasjonskjøring.
3. Ålen fjellstyre forutsetter at løypa ikke vil være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften.

4. Ålen fjellstyre forutsetter at Holtålen kommune legger fram en samlet plan for rekreasjonsløyper for snøscooter så snart som mulig.

Behandling i møtet:

Vedtak:

ÅLEN FJELLSTYRE

M Ø T E B O K.

Sak nr. 16/2019 behandlet i fjellstyremøte den 15. 5. 2019.

Arkiv: 24.0

Side 1.

Følgende medlemmer var tilstede:

Trond Schjølberg, Lars Ingmar Nyhus, Bente Morken, Jon Vårhus og Olve Morken

Saksbehandler: Terje Borgos

GAULDAL STATSALLMENNING - EVALUERING AV GAULDALSØYPA

Bakgrunn for saken:

Holtålen kommune har i brev av 13. 3. 2019 invitert blant annet Ålen fjellstyre til å delta i evalueringen av Gauldalsløypa vinteren 2019, se vedlagte kopi av invitasjonen. For opplysning vedlegges også vedtatt forskrift for Gauldalsløypa.

Vurdering:

Fjellstyrets administrasjon, les oppsynspersonell, har i løpet av vinteren vært i Gauldalsløypa der kontroll av ferdselen har vært hovedmålet 6 ganger. Dette har skjedd på oppdrag for SNO 4 ganger og sammen med politiet 2 ganger.

Oppsynspersonellet har også kjørt i løypa under andre oppdrag og registrert spor og kjøring uten at det har vært i en direkte kontrollsituasjon. Videre har administrasjonen mottatt diverse kommentarer angående Gauldalsløypa i løpet av vinteren.

De foretatte kontroller kan kort oppsummeres som følger:

Kontroller / merknader

Totalt kontrollert ca. 80 personer i forbindelse med kontroll dager i Gauldalsløypa. Det er ikke kontrollert om de som kjørte hadde betalt foreskrevet avgift da dette er et privatrettslig forhold. Kontrollene dreide seg om offentlige pålegg og om ferdselen langs løypa skjedde i tråd med godkjent forskrift.

Alle som er kontrollert under kjøring i selve løypa har stort sett hatt sine dokumenter i orden. Noen har ikke hatt med førerkort eller vognkort men dette er dokumentert i ettertid. Noen har fått påpakning for feil plassering av registreringsnummer på scooteren.

Ute på Riasten er en kjører ilagt gebyr for kjøring utenom tillatt sone i forbindelse med isfiske. 2 andre kjørere unndro seg kontroll med kjøring utenom tillatt område ved å forlate stedet mens andre kjørere ble kontrollert.

Kontrollerte fiskere har hatt sine dokumenter (fiskekort) i orden.

Gjennom de ordinære kontroller og andre turer i Gauldalsløypa har en registrert at traseen det blir kjørt etter har utvidet seg gjennom vinteren. På flere steder har bredden på kjørt trase vært mellom 25 – 30 meter bred ellers fra 10 – 20 meter. Dette er dokumentert med foto. I følge forskriften skal traseen være 5 meter bred. Dette gjelder der Gauldalsløypa går i terrenget, ikke der den følger Riastvegen. Der har kjøringen foregått etter veglegemet. Løypa er i vinter markert med stikker som trolig skal følge midtlinjen. For å markere tillatt bredde kan det være til hjelp å sette stikkene slik at de markerer tillatt kjørebredde.

I denne forbindelse vil det være riktig å påpeke at tidligere vintre, når det ikke har vært rekreasjonskjøring, så har traseen stort sett holdt seg innenfor en bredde på 5 meter.

Det er også registrert at det kjøres med stor hastighet når det tilsynelatende ikke er skiløpere i løypa.

Det er videre notert at på enkelte strekninger så kunne løypa vært lagt om noe for å legge bedre til rette for selve kjøringen slik at det var naturlig å følge samme kjørespor (gjennom skogen fra vegen mot Engesvollen og ned mot Riasten og fra Riasten og forbi Stor Øvlingen).

Videre er det registrert at traseen over Riasten denne vinteren ikke følger den linjen som er beskrevet og godkjent av Holtålen kommune. Kartet viser at løypa skal gå i rett linje fra der den kommer ut på Riasten til der den kommer inn på land igjen. I vinter er løypa stukket i en bue over Riasten som på det meste avviker med 300 meter fra godkjent trase.

Det er også registrert at skisporet mellom Tverråa og Hovsbua enkelt dager har vært nedkjørt.

Gjennom kontakt med personer som ferdes og har tilknytning til området som Gauldalsløypa går gjennom har en registrert at en stor del av disse påpeker at bruken av løypa langt overskrider det volum som de hadde tenkt seg og ikke minst det volum som scootertrafikken hadde tidligere år. Dette er helt naturlig og administrasjonen er ikke det minste forbauset over ferdselsvolumet i løypa. Dette vil trolig øke etter hvert som tilbudet blir kjent.

Samtidig har en fått tilbakemeldinger på at de som kjører stort sett tar hensyn til annen ferdsel i løypa og at kjørehastigheten på strekningen Målåsetret til Hovsbua har blitt markert lavere. Dette er positivt.

Forslag til vedtak:

1. Ålen fjellstyre viser til saksframlegget og påpeker at Holtålen kommune må ta tak i de forhold som framkommer.
Kommunen må sørge for at oppstukket løype følger gjeldende forskrift, løypetraseen må vurderes endret for å legge til rette for at traseen faktisk kan kjøres ved ulike værforhold og godkjent bredde på traseen må markeres i terrenget.
2. Ålen fjellstyre påpeker at løsningen med felles trase for skiløype og rekreasjonskjøring mellom parkeringa på Målåsetre og Hovsbua må vurderes på nytt. I denne vurdering må det tas sikte på å skille traseen for skiløype og

- traseen for rekreasjonskjøring.
3. Med disse forbehold foreslår Ålen fjellstyre at Gauldalsløypa videreføres.

Sak 16/2019.

Side 3.

Behandling i møte:

Under behandlingen av saken ble det påpekt fra medlemmene at det er ulik dato for rekreasjonskjøring og kjøring med dispensasjon. Det ble påpekt at en lengre åpning av rekreasjonsløypa vil kunne føre til økt salg av fiskekort for Riasten og Stor-Øvlingen.

Med bakgrunn i dette ble det fremmet følgende forslag

4. Ålen fjellstyre ber om at rekreasjonsløypa holdes åpen til og med 5. mai slik at det blir samme dato for all kjøring.

Vedtak:

Innstillingen med nytt punkt 4 enstemmig vedtatt.

ÅLEN FJELLSTYRE

M Ø T E B O K.

Sak nr. 17 /2018 behandlet i fjellstyremøte den 17. 4. 2018.

Arkiv: 24.0

Side 1.

Følgende medlemmer var tilstede:

Trond Schjølberg, Lars Ingmar Nyhus, Bente Morken, Jon Vårhus og Olve Morken

Saksbehandler: Terje Borgos.

GAULDAL STATSALLMENNING - HØRING PÅ FORSLAG TIL SCOOTERLØYPE FOR REKREASJONSKJØRING

Vedlagte dokumenter:

1. Høringsbrev fra Holtålen kommune datert 27.02.18 m/vedlegg
2. Møtebok for Ålen fjellstyre, sak 9/2017.

Bakgrunn for saken.

Holtålen Snøscooterklubb sendte i brev datert 01.02.17 forslag til etablering av tur- og isfiskeløyper for snøscooter til alle grunneiere langs Riastveien på strekning Målåsetra – Tydal grense. Ålen fjellstyre behandlet saken i sak 9/2017 i møte 08.03.17 der de ga sin tilslutning til etablering av rekreasjonstrasè langs fra Målåsetra til Tydal grense. Kopi av møteboka vedlegges. Siden i fjor er det lagt ned et større arbeid. Holtålen kommune sender nå dette på høring. Fjellosas § 12, tredje ledd, sier at rett til å forby eller redusere motorferdsel i statsallmenning for andre enn Statskog SF ligger til fjellstyret, og at før fjellstyret tar sin avgjørelse, skal Statskog SF, og i tilfelle allmenningsstyret, ha hatt anledning til å uttale seg i saken.

Vurdering av saken:

Administrasjonen i Ålen fjellstyre har i det store og hele samme oppfatning av saken i dag som da den ble behandlet i 2017, dvs. støtter forslaget til etablering av snøscooterløype fra Målåsetra til Tydal grense. Men fjellstyret vil komme med følgende kommentarer:

1. Det er flere steder foreslått 2 parallelle traseer. Dette gjelder i første rekke fra avkjøringa til Bønsåsen til Lillegjerdevollan og på Storøvlingen. I tillegg er det foreslått en alternativ trasè på Riasten i tråd med fjellstyrets vedtak fra 08.03.17. Fjellstyret ser ingen grunn til at det skal være 2 parallelle traseer på de 2 førstnevnte strekningene.

2. Forslaget til kommunal forskrift inneholder feil og mangler som ble påpekt i fjellstyrets behandling forrige gang og som ikke er rettet opp:
 - a. § 1 – Her står det at løypenettet betegnes som tur- og isfiskeløyper. Vi vil igjen påpeke at det ikke lenger er hjemmel for å opprette nye isfiskeløyper.
 - b. § 4 – Her står det at dagens traseer til hytter/hyttefelt, setre og setergrender som er lokalisert utenfor selve løypetraseen kan skiltes som privat trasè med spesiell tillatelse fra hytte-/grunneier. Som påpekt tidligere er det ikke hjemmel til dette i dagens lovverk. For kjøring utenfor vedtatt trasè må det søkes om dispensasjon slik som i dag. Det betyr at det fortsatt vil kreves dispensasjon fra dagens generelle forbud mot motorisert ferdsel i utmark for all kjøring til hytter/setre som ligger mer en 30 m fra vedtatt rekreasjonstrasè.
 - c. § 8 – «*På islagte vann og formål isfiske er det tillatt å parkere inntil 300 m fra merket løype. Kjøring mellom fiskehull skal begrenses mest mulig og tillatt hastighet er 20 km/t.*» Igjen så er det ikke tillatt å etablere traseer med formål isfiskeløyper. Om en skal utvide muligheten til å kjøre hele 300 m. ut til hver side når en kjører over fiskevann med formål å fiske så vil det i praksis si at dette er ei isfiskeløype når det er kun formål isfiske som hjemler kjøring 300 m ut fra merket løype.
3. Forslag til bruks- og kjøreregler.
 - a. Pkt. 1 – Her står det at løypenettet er åpent for rekreasjonskjøring i tidsrommet 1. des. til 5. mai. Hva med kjøring før 1 desember? Vil kommunen da gi dispensasjon for slik kjøring?
 - b. Pkt. 7 – Fjellstyret vil presisere at det ikke er tillatt med terrenginngrep i kjøretraseen. Dette omfatter også fjerning av steiner
 - c. Pkt. 12 – Her kommer det på nytt inn etablering av isfiskeløyper, denne gangen til flere navngitte fiskevann. Etablering av løyper med formål isfiske er ikke tillatt med dagens lovverk.
4. Kommunen legger nå fram forslag til løyper for rekreasjonskjøring fra Målåsetra til Tydal grense. Samtidig signaliseres det flere andre aktuelle løyper. Fjellstyret savner en helhetlig utarbeidet plan på hvilke traseer som er aktuelle og mener at alle disse traseene burde vært behandlet samtidig. Dette er viktig for å kunne gjøre vurderinger etter naturmangfoldlovens (nmfl) §§ 8 – 12 der det bl.a. stilles krav om at samlet belastning med tiltaket skal vurderes (§ 10). Fjellstyret er også pålagt å gjøre disse vurderingene etter nmfl. i sin saksbehandling. Dette er ikke mulig når vi ikke vet det samlede omfanget av løypetraseene. Administrasjonen har hørt rykter om at det også planlegges traseer sør og vest for FV 30. Traseer for rekreasjonskjøring her vil komme i konflikt med leveområdet til villreinen i Forollhogna. Fjellstyret viser i den forbindelse til NINA-rapport 528 (Villreinen i Forollhogna) der det ble fastsatt grenser for årsleveområdet for villreinen. I motorferdsel forskriftens § 4a står det helt tydelig at: «*Løypene skal ikke legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder.*» Rekreasjonsløyper innenfor det som betegnes som årsleveområdet for villreinen vil derfor ikke være aktuelt.
5. Plankontoret, som har utredet virkningene av planforslaget, sier at også kunnskapsgrunnlaget (nmfl § 8) er for dårlig når det gjelder ornitologi, og at det derfor må gjøres en ornitologisk kartlegging i området før forslaget sendes ut på høring. Dette er ikke gjort, men kommunen sier at de vil gjennomføre en slik undersøkelse i etterkant av høringa. Dette er for dårlig av kommunen.

6. Det er også verdt å bemerke at kommunens viltansvarlig ikke har vært involvert i planprosessen for å komme med innspill i henhold til de registreringer som er kartfestet på kommunens viltkart.
7. Ålen fjellstyre stiller store spørsmålstegn ved hvilke kriterier som er lagt til grunn ved kartlegging av friluftsområder. Området fra Målåsetra og innover er, slik fjellstyret ser det, et av kommunens aller viktigste friluftsområder uten at dette framkommer av kartleggingen. På nasjonalt nivå er dessuten alle statsallmenninger å betegne som viktige, eller svært viktige friluftsområder.
8. Administrasjonen i fjellstyret er svært betenkt over at det foreslås samme trasè for skiløype og snøscooter fra Målåsetra og inn til Hovsbua. Selv om det foreslås at total bredde her skal utvides fra 5 til 8 m og at løypene skal skilles er dette et svært dårlig forslag. For det første vil det mange steder være vanskelig/umulig å få til 8 m bred trasè. Dette gjelder ikke minst ved passering over bruer, men også mange andre steder der det er fysisk umulig uten betydelige terrenginngrep å ha 8 m. bred trasè. Om traseene fysisk skal skilles må dette skje med noe som tåler en trøkk, og dette vil gi utfordringer med tanke på preparering av løpetrasè med tråkkemaskin. Det foreslås at hastigheten i denne delen av rekreasjonsløypa skal være maks 20 km/t. Det stilles store spørsmålstegn ved om hvor mange som vil overholde denne fartsgrensa i flere km innover og hvordan dette skal håndheves.
9. Det foreslås at det å stille grunn til disposisjon for løyper til rekreasjonskjøring skal godtgjøres med 1 årskort pr. grunneier/husstand. Ålen fjellstyre krever at alle ansatte skal kunne kjøre vederlagsfritt på alle oppdrag i arbeidssammenheng.

Forslag til vedtak:

- 1 Ålen fjellstyre viser til saksframlegget og de 9 punktene som er kommentert i forhold til det utsendte planforslag med vedlegg.
- 2 Ålen fjellstyre opprettholder i utgangspunktet sitt vedtak i punkt 2 i sak 9/2017. Fjellstyret vil imidlertid påpeke følgende:
 - 1 Ålen fjellstyre påpeker at forslaget til kommunal forskrift inneholder faktiske feil som må endres, se saksutredningens punkt 2.
 - 2 Ålen fjellstyre viser til forslag til bruks- og kjøreregler og fjellstyrets kommentarer. Ålen fjellstyre ber at kommunen vurderer kommentarene og endrer deler av bruks- og kjørereglens punkt 12 i tråd med kommentaren.
 - 3 Ålen fjellstyre viser til saksutredningens punkt 4 og ber kommunen vurdere å utsette behandlingen av Gauldalsløypa slik at denne kan behandles sammen med eventuelle andre løyper for rekreasjonskjøring med snøscooter. Fordelen med en utsettelse er at en da får vurdert den totale belastningen på naturen som løypene vil medføre i samme sak. Ved en utsettelse vil også kunnskapsgrunnlaget angående ornitologi bli oppgradert slik som plankontoret forutsetter (skulle vært gjort før denne høringen).
 - 4 Ålen fjellstyre ber om at verdien av friluftsområdene i Gauldal statsallmenning oppjusteres i og med at alle statsallmenninger gjennom sin funksjon på nasjonalt nivå betegnes som viktige eller svært viktige friluftsområder.
 - 5 Ålen fjellstyre krever at ansatte skal kjøre vederlagsfritt i løypa på alle oppdrag i arbeidssammenheng.

Behandling av saken:

På grunnlag av diskusjonen fremmet Ålen fjellstyre følgende forslag til vedtak:

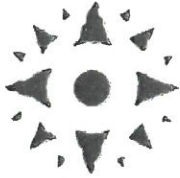
Ålen fjellstyre har mottatt forslag til kommunal forskrift i Holtålen kommune om rekreasjonsløype med snøskuter – Gauldalsløypa – med tilhørende kart for høring.

På bakgrunn av dette kommer Ålen fjellstyre med følgende tilbakemeldinger på oversendt forslag.

1. Ålen fjellstyre er positiv til at Gauldalsløypa etableres som en rekreasjonsløype for snøskuter, men ber om at tilbakemeldingene i de videre punktene følges opp/tas hensyn til.
2. Ålen fjellstyre har helst sett at det ble lagt fram et forslag på en helhetlig plan for rekreasjonsløyper for snøskuter i kommunen (slik som i sammenlignbare kommuner), men aksepterer i denne omgang å uttale oss om oversendt forslag.
3. Kartlegginga av verdien for friluftsområdene vedr. Gauldalsløypa, som er påkrevet for at en kan fremme en kommunal forskrift for snøskuterløyper, kunne ha vært bedre. Vi vil bemerke at statsallmenninger, gjennom sin funksjon på nasjonalt nivå, betraktes som viktige eller svært viktige områder.
4. Vedlagte forslag til bruks- og kjøreregler og Forskrift **MÅ** oppdateres og tilpasses selve høringa – rekreasjonsløype Gauldalsløypa. Forskriften inneholder også faktiske feil som må rettes opp. Forøvrig henvises det til saksframlegget og til oversendt sak 2/17 i Ålen fjellstyre.
5. Ålen fjellstyre er positiv til at det er innlagt ekstra traseer på fjellvatnene Riasten og Stor Øvlingen slik at det kan legges til rette for fiske på vinterstid. Ålen fjellstyre ber videre om at den nordre traseen, forbi Jensåsvollan, tas ut da det er innlagt to parallelle traseer i Syosen.
6. Ålen fjellstyre oppfordrer Holtålen kommune til å ta et initiativ ovenfor aktuelle parter for å finne en akseptabel løsning for å skille rekreasjonsløype for snøskuter og skiløypa (bedre) på strekningen Målåsetre til Tverråbakkene.

Vedtak:

Forslaget enstemmig vedtatt.

M Ø T E B O K.

Sak nr. 9/2017 behandlet i fjellstyremøte den 8. 3. 2017.

Arkiv: 24.0

Side 1.

Følgende medlemmer var tilstede:

Trond Schjølberg, Lars Ingmar Nyhus, Bente Morken, Jon Vårhus og Olve Morken

Saksbehandler: Geir M. Granmo

GAULDAL STATSALLMENNING - HOLTÅLEN SNØSCOOTERKLUBB - HENVENDELSE OM TRASE FOR REKREASJONSKJØRING MED SNØSCOOTER

Vedlagte dokumenter:

1. Brev datert 01.02.17 fra Holtålen Snøscooterklubb – Etablering av tur- og isfiskeløyper for snøscooter i Holtålen m/vedlegg.

Bakgrunn for saken.

Holtålen Snøscooterklubb har i brev datert 01.02.17 sendt forslag til etablering av tur- og isfiskeløyper for snøscooter til alle grunneiere langs Riastveien på strekning Målåsetra – Tydal grense. Fjellovas § 12, tredje ledd, sier at rett til å forby eller redusere motorferdsel i statsallmenning for andre enn Statskog SF ligger til fjellstyret, og at før fjellstyret tar sin avgjørelse, skal Statskog SF, og i tilfelle allmenningsstyret, ha hatt anledning til å uttale seg i saken.

Holtålen snøscooterklubb har via kommunal avtale tatt på seg å utarbeide forslag til tur- og isfiskeløyper for snøskuter i Holtålen. Snøscooterklubben har utarbeidet planforslag, forslag til grunneieravtale, kommunal forskrift og kjøregregler. Det legges stor vekt på et samarbeid med spesielt Selbu og Tydal for å få til rundløyper.

Vurdering av saken:

I denne saken er det mange hensyn som skal ivaretas fra fjellstyrets side. Vi er satt til å administrere bruksretter, friluftsinnteresser, jakt- og fiskeinteresser, reindriftas interesser m.m. I forskriften står det at friluftsinnteressene i denne sammenheng skal tillegges stor vekt.

Forslag til trasser

Det er motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag som regulerer bruken av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Utgangspunktet er at all slik aktivitet skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljøet og mennesker. Ålen fjellstyre synes derfor det er positivt at snøscooterklubben i størst mulig utstrekning legger opp til å benytte Riastveien som løypestrase om vinteren da dette vil være i tråd med motorferdselsforskriftens utgangspunkt om å ferdes aktsomt og hensynsfullt.

I 2015 ble motorferdsforskriften endret gjennom ny § 4a som gir hjemmel for kommunen til å opprette egne løyper gjennom lokal forskrift for kjøring med snøscooter til fritidsformål. Samtidig ble forskriftens § 8 om etablering av isfiskeløyper opphevet. Det er derfor ikke lenger hjemmel i forskriften til å opprette nye isfiskeløyper slik det er foreslått fra snøscooterklubben. Der det er opprettet slike løyper før opphevelsen av § 8 kan derimot allerede etablerte isfiskeløyper bestå i inntil 6 år etter endringsforskriftens ikrafttredelse. Dette er imidlertid ikke tilfelle her i Holtålen. Når snøscooterklubben nå foreslår å opprette en isfiskeløype på Riasten og løype til Busjøen via Nesjøen med krav om å løse fiskekort for lovlig ferdsel så er dette ikke lenger mulig uten at dette er ordinære turløyper åpen for alle.

I forslaget står det at dagens traseer fra hovedtrasè til setergreender og hyttefelt er foreslått som private traseer som krever spesiell tillatelse for bruk. Scooterklubben skriver at det ikke er tatt stilling til om brukerne skal ha kommunal dispensasjon eller følge «svensk regel» der private traseer er skiltet og spesiell kjøretillatelse kan gis via telefon. I forslaget står det også at kommunens målsetting er å unngå dispensasjoner etter dagens ordning. I merknadene til § 4a andre ledd første og andre punktum står det at det bare kan åpnes for fornøyleskjøring i faste løyper og at denne bestemmelsen ikke kan benyttes som grunnlag for dispensasjon til f.eks. enkeltpersoner som ønsker å kjøre på tur eller hytteeiere som ønsker å kjøre fra hytta til løypa. Etter å ha konferert med fylkesmannen er det klart at all kjøring mellom scooterløype og seter/hytte krever dispensasjon på akkurat samme måte som det kreves i dag. Det er derfor slik vi har fått opplyst ikke hjemmel i motorferdsforskriftens § 4a til å etablere private traseer eller andre ordninger fra turløypa til hytter og setre. Slik kjøring krever fortsatt dispensasjon etter § 5 i forskriften. Antallet kommunale dispensasjoner kan derfor vanskelig bli betydelig redusert ved etablering av turløyper slik det er beskrevet i snøscooterklubbens forslag, men det er klart at der turløypa går rett forbi setra/hytta så vil det ikke utløse krav om dispensasjon etter § 5.

Administrasjonen har ingen merknader til selve løypa fra Målåsetra til Tydal grense langs Riastveien. Forslaget som er framlagt åpner for kjøring til og med 5. mai. Derimot så står det i motorferdsforskriften at i sentrale områder for bl.a. flytting av rein er det ikke tillatt å kjøre i løypene etter 25. april. Om dette vil gjelde for traseen fra Målåsetra til Tydal grense må derfor avklares.

Derimot så er det store betenkeligheter med snøscooterløype til Busjøen via Nesjøen. Snøscooterklubben skriver innledningsvis at interkommunale rundløyper gir det beste tilbudet og at slike rundløyper begrenser behovet for lokale mindre rundløyper. Løypa opp til Busjøen er ingen rundløype og var i utgangspunktet tenkt som ei isfiskeløype. Når det nå ikke lenger er hjemmel for å opprette isfiskeløyper så er det ikke mulig å begrense ferdselen langs denne avstikkeren til kun de som har løst fiskekort. Denne løypa vil også påvirke tamreininteressene. I kommentarene til paragrafens fjerde ledd står det at løypene ikke skal være til vesentlig skade eller ulempe for reindrift, og at løyper som virker inn på reindrifas særverdiområder normalt vil anses for å være til vesentlig skade eller ulempe for reindrifas. Med særverdiområder menes flyttelei, brunstland, kalvingsområder, sentrale luftingsområder samt områder i og ved anlegg til merking, skilling og slakting. Det er også flere fjellrevlokaliteter i dette området som kan påvirkes negativt ved betydelig økt aktivitet. Til slutt skal det også tas hensyn til andre lokale forhold som bl.a. sikt- og værforhold når snøscooterløyper skal etableres. Løypa til Busjøen vil i stor grad gå i snaufjellet og vil dermed være utsatt for vær og vind.

Etter § 4a, femte ledd, så skal kommunen ta særskilt hensyn til støy og andre ulemper for friluftslivet. Det er særlig friluftslivet som kan bli skadelidende ved etalering av snøscooterløyper, derfor står hensynet til friluftslivet i en særstilling. Derfor bør ikke løypene legges i viktige eller svært viktige friluftsområder. Det er et krav i forskriften om at kommunen før forslaget om løyper sendes ut på høring skal ha kartlagt og verdsatt friluftsområdene der løypene planlegges. Det skal også tas hensyn til bl.a. naturmangfold og hytteområder, og det skal forsøkes å finne løsninger for å unngå konflikt med disse hensynene. Riasten og områdene rundt er viktig for friluftslivet i kommunen. Det er mange setre og hytter (ca. 45 til sammen), og Ålen fjellstyre har etablert en caravanplass i nordenden av sjøen (i bruk kun om sommeren). Statsallmenningene er viktige for utøvelse av friluftsliv og skal vektas høyt og har nasjonal verdi i verdivurderingen av området. Turkjøring med snøscooter regnes i denne forbindelsen ikke som friluftsliv, da motorferdsel ikke er en del av allemannsretten. I løyfeforslaget er det skissert isfiskeløype (rundløype) også på Riasten. men dette er det som tidligere nevnt ikke hjemmel for. Det betyr at dette vil bli ei rundløype der det kun er anledning til å kjøre etter traseen (5 m bredde), og ei slik rundløype vil derfor ikke ha noe naturlig mål annet enn kjøringa i seg selv. Denne rundløypa vil derfor kun føre til ekstra belastning for omgivelsene. Motorstøyen fra ei slik åpen isflate vil bære langt og vil kunne føre til en helt annen atmosfære for setre og hytter ved Riasten enn det som er tilfelle i dag, og dermed redusere området attraktivitet som friluftsliv- og hytteområde. Skogliene rundt Riasten er dessuten oppført som viktige vinterområder for liryppa, noe som også taler mot rundløype på sjøisen.

I merknadene til § 4a sjette ledd står det at kommunen også skal utrede virkningen løypene vil ha for naturmangfold og friluftsliv i influensområdet. Det betyr at det ikke er bare i selve traseen disse vurderingene skal gjøres, men for alt areal som f.eks. blir påvirket av motorstøy. Denne utredningen vil i denne sammenhengen være spesielt viktig for forslaget om rundløype på Riasten. Også denne delen av den foreslåtte scootertraseen vil kunne ha negativ påvirkning på tamreinsdrifta da de har et anlegg for merking og skilling av rein i nordenden av Riasten.

Forslag til grunneieravtale

I forslaget til grunneieravtale står det i pkt. 8 at i avtaleperioden kan både grunneieren og tilretteleggeren kreve omlegging av løypeleden, og at slik omlegging krever enighet mellom partene der samtykke ikke kan nektes uten saklig begrunnelse. Ifølge bestemmelsene i forskriften kan ikke en slik omlegging gjøres uten at det gjøres et nytt vedtak i kommunen etter samme prosess som er beskrevet i bestemmelsen.

Videre er det foreslått i grunneieravtalens pkt. 9 at det skal ytes en godtgjørelse til utmarkslaga/grunneierne for legging av traseer over deres eiendommer uten at det er nærmere beskrevet hva denne godtgjørelsen består av. I forslaget står det at opprettelsen av turløyper i kommunen gir muligheter for ekstra næringsvirksomhet tilknyttet traseene og et betydelig inntektsgrunnlag for rettighetshaverne. I en oppstartsfase kan det være vanskelig å si noe eksakt om hvor store ringvirkninger snøscooterløyper vil gi, men den endelige grunneieravtalen bør si noe om nivået på godtgjørelsen for å tillate løypetraseer over sin eiendom.

Kommunale forskrifter

I merknadene til ny § 4a står det at kommunen skal gi bestemmelser om bruken av løypene og at disse som minimum skal omfatte regler for fartsgrenser og kjøretider. Videre står det at kommunen også bør gi bestemmelser om kjøring ut fra løypene i forbindelse med rasting. I forslag til lokal forskrift er dette innarbeidet der det er fastsatt både hastighetsbegrensninger, kjøretider og regler for rasting. I tillegg er det bl.a. regler for bredde på løypetrasè, skilting, løypeavgift og kjøretillatelse. I § 2 siste avsnitt vises det til motorferdsselforskriftens § 9, men denne er vel ikke relevant for Holtålen da dette er særlige bestemmelser for Finnmark og N-Troms. Forskriftens forslag til skilting til private hytter og setre er ikke innenfor lovverkets rammer og må fjernes (§ 4 siste avsnitt). Det samme gjelder siste avsnitt i § 8 som omhandler isfiskeløyper.

§ 5 siste avsnitt omhandler tilsyn og kontroll. Her bør det også tilføyes at fjelloppsyn, SNO og politiet kan utføre kontroll på eget initiativ.

Den lokale forskriften bør presisere at løypene kun kan trafikkeres med snøscooter. Dvs. at andre motorkjøretøy som f.eks. ATV med påsatte belter ikke er tillatt uten særskilt dispensasjon eller ferdsel som har hjemmel direkte i lovverket. Dette er for øvrig i tråd med bestemmelsene i §§ 5 og 5b i motorferdsselforskriften der motorisert ferdsel etter disse bestemmelsene kun er tillatt med snøscooter (f.eks. transport av bagasje og utstyr til hytte).

Bruks- og kjøreregler

Når det gjelder bruks- og kjørereglene så er det stort sett det samme som står her som i forslaget til kommunal forskrift. Her er det pkt. 10 som omhandler private traseer og som må strykes. Det samme gjelder pkt. 12 som omhandler isfiskeløyper.

Selv om det tilsendte forslaget til turløyper får Ålen fjellstyre kun er relevant for Gauldal statsallmenning så omhandler bruks- og kjøregelene pkt. 12 også Hersjedal statsallmenning da det her er opplistet løyper til Øyungen, Hessjøen, Elgsjøen og Båttjønndalen med formål isfiske. Her kommer løypene i konflikt både med landskapsvernområdet og villreinområdet. I motorferdsselforskriftens § 4a fjerde ledd går det klart fram at snøscooterløypene ikke skal legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder. Norge har som kjent et internasjonalt ansvar for villrein, og hensynet til villreinen skal derfor vektas veldig høyt. Grensene for villreinområder fastsettes gjennom de regionale villreinplanene. Hensynet til villrein bør også tillegges stor vekt også i randområder og buffersoner/hensynssoner.

Hele Båttjønndalen, Elgsjøen og Øyungen ligger innenfor landskapsvernområdet. Det er derfor ikke aktuelt med løypetraseer inn hit. I tillegg kan det i den regionale planen for Forollhoga villreinområde fastsatt grenser for årsleveområde som ikke gjør det mulig med snøscooterløyper innenfor statsallmenningene vest for FV 30 med unntak av en kort trasè inn til Hessjøen.

Forslag til vedtak:

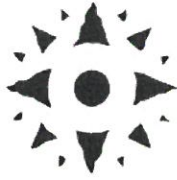
1. Ålen fjellstyre tar saksframlegget til etterretning.
2. Ålen fjellstyre støtter forslaget til etablering av snøscooterløype fra Målåsetra til Tydal grense.
3. Ålen fjellstyre går imot etablering av turløype til Busjøen via Nesjøen. Bakgrunnen for dette er hensynet til reindrifta, dyrelivet og at dette er et utsatt område for vær og vind.
4. Ålen fjellstyre legger stor vekt på friluftsjnteressene, seter- og hyttebebyggelsen samt at skogliene rundt Riasten er viktige vinterområder for lirypa og går imot etablering av rundløype på Riasten.

Behandling av saken:

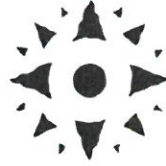
Det ble fremmet forslag om omformulering av avslutningen av punkt 4 til; går imot etablering av den skisserte rundløype på Riasten. Fjellstyret kan være åpen for en mindre trasee på Riasten.

Vedtak:

Innstillingen med den foreslåtte endring av punkt 4 enstemmig vedtatt.

ÅLEN FJELLSTYRE

100
FJELLSTYRENE
1920-2020 ÅR

M Ø T E B O K.

Sak nr. 26/2020 behandlet i fjellstyremøte den 12.11.20.

Arkiv: 19.0

Følgende medlemmer var tilstede:

Bjørg H. Skjerdingsstad, Steinar Trondsetås, Tone Trygstad Bakås, Jon Vårhus og Inge Even Danielsen

Forfall: Jon Holden

Saksbehandler: Geir Morten Granmo

HESJEDAL STATSALLMENNING - BJØRN R. GJERSVOLD - UTVISNING AV TILLEGGSJORD VED SLETTTRØNNINGEN – KLAGE PÅ VEDTAK I SAK 22/2020

Vedlagte dokumenter

1. Brev fra Bjørn Magnar Vik og Hilde Vårhus datert 02.10.20: Klage på vedtaki sak 22/2020 med bakgrunn i sak 9/2019 med henvisning til vedtak i sak 18/2020 ulik praksis ved utdeling av tilleggsareal.
2. Brev fra Marita og Einar Kolstad Grøtådal datert 18.10.20: Klage på vedtak i sak 20/2020 – Hesjedal statsallmenning - Bjørn Roal Gjersvold – utvisning av tilleggsjord ved Rønningen.
3. Møtebok Ålen fjellstyre sak 22/2020: Bjørn R. Gjersvold – Utvisning av tilleggsjord ved sletttrønningen.
4. Brev fra Statskog SF datert 09.07.20 – Avklaring i forbindelse med utvisning av tilleggsjord.
5. Møtebok Ålen fjellstyre sak 18/2020: Ole M. Aspås – Utvist tilleggsjord falt i det fri.
6. Møtebok Ålen fjellstyre sak 9/2019: Bjørn Roal Gjersvold – Søknad om dyrkningsjord.
7. Møtebok Ålen fjellstyre sak 38/2018: Opphør av festekontrakt for dyrkningsjord etter Jon R. Øverhaug – Overføring til nye brukere.

Ikke vedlagte dokumenter

1. Brev fra Bjørn Roal Gjersvold datert 01.07.18. Søknad om å ta i bruk Sletttrønningen til slått.
2. Møtebok Ålen fjellstyre, 06.12.18, i sak 67/2018 – Hesjedal statsallmenning – «Søknad fra Bjørn Roal Gjersvold om utvisning av Sletttrønningen som dyrkningsjord.»
3. Brev datert 07.12.18 fra Ålen fjellstyre til Bjørn Roal Gjersvold - Utskrift av møtebok i sak 67/2018.

4. Brev datert 16.01.19 fra Statskog SF til Ålen fjellstyre – «Hesjedal statsallmenning - vedr. forespørsel om utvisning av dyrkningsjord – Bjørn Roal Gjersvold.»
5. Brev med vedlagt kart fra Bjørn Roal Gjersvold datert 29.01.19 – Søknad om utvisning av tilleggsjord.
6. Brev fra Ålen fjellstyre til Statskog SF datert 22.02.19 – Oversendelse av utvidet søknad fra Bjørn Roal Gjersvold.
7. Uttalelse fra Statskog SF datert 20.03.19
8. Mail fra leder i Hessjedal allmenningsstyre datert 25.03.19 – Uttalelse ang. dyrkningsjord.
9. Møtebok Ålen fjellstyre sak 9/2019, 04.04.19 – «Hesjedal statsallmenning – Bjørn R. Gjersvold – Søknad om dyrkningsjord.»
10. Brev fra Ålen fjellstyre til Arbeidets Rett datert 24.04.19 – Kunngjøring
11. Brev m/1 vedlegg fra Marita Grøtådal og Einar Kolstad til Ålen fjellstyre datert 26.04.19 – «Klage i sak 9/2019, Ålen fjellstyre – Bjørn Roal Gjersvold – Dyrkningsjord.»
12. Kopi av brev m/1 vedlegg fra Statskog SF til Marita Grøtådal og Einar Kolstad datert 30.04.19 – «Hesjedal statsallmenning- vedr. klage i sak 9/2019 – Ålen fjellstyre.»
13. Udatert brev m/4 vedlegg fra Tore Moen Forodden – «Protest»
14. Brev fra Ålen beitelag datert 13.05 – «Vedrørende utvisning av tilleggsjord i Hessdalen, Slettrønningen.»
15. Brev fra Ålen fjellstyre til Statskog datert 20.05.19 – oversendelse av protest fra Tore Moen Forodden.
16. Møtebok Ålen fjellstyre sak 23/2019, 13.06.19 – «Hesjedal statsallmenning – Bjørn R. Gjersvold – Søknad om dyrkningsjord.»
17. Brev fra Ålen fjellstyre til Statskog SF datert 17.06.19– oversendelse av møtebok sak 23/2019
18. Brev m/2 vedlegg fra Marita Grøtådal og Einar Kolstad datert 26.07.19 – «Klage i sak 23/2019 – vedtak om søknad om dyrkningsjord.»
19. Møtebok Ålen fjellstyre sak 30/2019, 20.08.19 – «Hesjedal statsallmenning – Marita Grøtådal og Einar Kolstad – oppretthold av tidligere innsendt klage
20. Brev datert 22.08.19 fra Ålen fjellstyre til Statskog SF – Utskrift av møtebok i sak 30/2019 – «Hesjedal statsallmenning – Marita Grøtådal og Einar Kolstad – oppretthold av tidligere innsendt klage.»
21. Brev fra Statskog datert 24.01.20 – «Hesjedal statsallmenning – vedr. spørsmål om rettigheter Slettrønningen – Tore Moen Forodden.»
22. Brev fra Statskog datert 09.07.20 – «Hesjedal Statsallmenning – avklaringer i forbindelse med utvisning av tilleggsjord.
23. Møtebok Ålen Fjellstyre sak 4/20, 13.05.20. «Hesjedal Statsallmenning – Bjørn Roal Gjersvold – Utvisning av tilleggsjord ved Slettrønningen»
24. Brev fra Statskog til Konsernavdovokaten datert 08.06.20 – Hesjedal Statsallmenning- nødvendige avklaringer i forbindelse med utvisning av tilleggsjord – Ålen Fjellstyre»
25. Møtebok i sak 4/2020 (13.05.20).

Bakgrunn for saken

Denne saken har tidligere vært behandlet flere ganger, senest i møte 01.10.20 som sak 22/2020. I etterkant av denne behandlingen har det kommet 2 klager på Ålen fjellstyre sitt vedtak.

Vurdering

Bjørn Magnar vik og Hilde Vårhus skriver i sin klage at Ålen fjellstyre driver med forskjellsbehandling i forbindelse med utvisning av tilleggsjord. Bakgrunnen for dette er i forbindelse med deres søknad om å få utvist tidligere oppdyrket areal ved Heggsetvollen tilhørende Ole Martin Aspås. Dette er et areal som ble utvist til John Arvid Aspås, og som det ble etablert festekontrakt på (300/1/152) i forbindelse med utvisinga. Totalarealet er ca. 60 daa hvorav ca. 17 daa har blitt dyrket. I sak 18/2020 har fjellstyret fattet vedtak om at dette arealet har falt i det fri og at det derfor lyses ut som ledig tilleggsjord i tråd med bestemmelsene i fjellov og seterforskrift.

Når det gjelder det arealet som Bjørn Roal Gjersvold har søkt om få utvist er dette et areal som har blitt benyttet av eierne av bruket Sletta i Hessdalen (136/2) fra lenge før bestemmelsene om tildeling av tilleggsjord på statsallmenning kom (parsellen er omtalt av Høyfjellskommissjonen i 1947). Det har derfor aldri blitt etablert en festekontrakt på dette arealet, og det foreligger således heller ikke noe grunnlag for å fatte vedtak om frifall. Det vil derfor i dette tilfellet være snakk om nyutvisning av et areal som tidligere aldri har vært utvist. Ved nyutvisning er det ikke et krav om at omsøkte arealer skal lyses ut før fjellstyret fatter vedtak. Vedtaket må imidlertid kunngjøres i etterkant.

Vik og Vårhus skriver også at om de hadde vært klar over at det aktuelle arealet ikke var befestet med særskilt rett fra eierne av 139/4 (Kolstad Grøtådal) så ville de også ha søkt om å få utvist dette arealet som tilleggsjord da det ligger nærmere driftssenteret enn det arealet som er omsøkt i sak 18/2020 (300/1/152)

Marita Og Einar Kolstad Grøtådal klager på vedtaket i sak 22/2020 med bakgrunn i at arealet ikke har blitt utlyst som ledig areal og viser i den forbindelse til sak 38/2018. Denne saken gjaldt et areal som var blitt vist ut til John Ragnar Øverhaug samt 2 setervoller Øverhaug hadde drevet. I forbindelse med at gardsdrifta hos Øverhaug ble lagt ned fikk fjellstyret melding fra Øverhaug om at de ikke lenger hadde behov for disse arealene. I liket med tilleggsjord skal fjellstyret fatte frifallsvedtak når setervoller ikke lenger er i bruk. Forøvrig viser administrasjonen i fjellstyret til forrige avsnitt angående forskjellen mellom utvisning av tilleggsjord på arealer der det foreligger festekontrakt og arealer der det ikke tidligere foreligger festekontrakt.

Kolstad Grøtådal stiller også spørsmål ved objektiviteten til Ålen fjellstyre da fjellstyret viser til et skriv utarbeidet av advokaten til Statskog SF som grunnlag for å fatte vedtaket i sak 22/2020, samt saksbehandlingsfeil i og med at søknaden ikke ble sendt Holtålen kommune for uttalelse før vedtaket ble fattet. Gjersvold dokumenterte behovet for tilleggsjord ved å vise til avtaler om leiejord til dels langt fra bruket, og at han ønsket å redusere transportbehovet. Fjellstyret så derfor ikke noe behov for å få en uttalelse fra kommunen angående Gjersvold sitt behov for tilleggsjord da behovet allerede var dokumentert ved å vise til eksisterende leieavtaler på tilleggsjord. Kommunen sin behandling av en dyrkingssøknad derimot må nødvendigvis skje etter at det er fattet vedtak om utvisning av tilleggsjord.

Når det gjelder fjellstyrets objektivitet så er det helt naturlig for fjellstyret å ha et nært samarbeid i slike saker med Statskog SF som er grunneier på statsallmenningene. Kolstad Grøtådal sier videre at det som er mest bekymringsfullt i hele saksgangen er de uriktige opplysningene som fjellstyret har basert sine vurderinger på. Det vises da til at tidligere eiere av 139/4, som er den eiendommen Kolstad Grøtådal har hjemmel til, har holdt det omsøkte arealet inngjerdet og utleid som beite siden tidlig 90-tallet. Nåværende eiere har fortsatt denne inngjerdingen og beitebruken som en del av sitt ressursområde for 139/4. Statskog SF påpekte

ved flere anledninger i brevs form på 90-tallet denne inngjerdinga som ulovlig og krevde at den måtte opphøre. Administrasjonen i fjellstyret forøvrig til brev fra Statskog SF datert 09.07.20, som er det samme brevet som gjør at Kolstad Grøtådal stiller spørsmålstegn til fjellstyrets objektivitet. Konsernadvokat Øystein Sunnes tilbakeviser her alle holdepunkter for at det finnes grunnlag for noen oppfatning om at arealene skal være beheftet med noen særlig rett som skal være til hinder for utvisning ihht fjellov og seterforskrift

På bakgrunn av dette mener administrasjonen i fjellstyret at det hverken foreligger forskjellsbehandling eller saksbehandlingsfeil i denne saken. Det er også uomtvistelig at det aktuelle arealet er en del av Hesjedal statsallmenning. Administrasjonen foreslår derfor at vedtaket i sak 22/2020 opprettholdes, og at saken oversendes til Landbruksdirektoratet for endelig avgjørelse. Klagesaken skal sendes via Statskog SF.

Forslag til vedtak

1. Ålen fjellstyre viser til klage fra Bjørn Magnar vik og Hilde Vårhus datert 02.10.20 og tilbakeviser påstandene om forskjellsbehandling.
2. Ålen fjellstyre viser til klage fra Marita og Einar Kolstad Grøtådal datert 18.10.20 og påstandene om forskjellsbehandling, saksbehandlingsfeil og påstanden om privat eiendomsrett/særskilt bruksrett.
3. Fjellstyret opprettholder sitt vedtak i sak 22/2020.
4. Saken oversendes til Landbruksdirektoratet for endelig avgjørelse.

Behandling i møte:

Vedtak:

Vedlegg 1

Ålen Fjellstyre
Helsetunet 28
7380 Ålen

Kopi: Holtålen Kommune v/landbrukskontoret

Hessdalen 02/10-2020

Klage på vedtak i sak 22/2020 med bakgrunn i sak 9/2019 med henvisning til vedtak i sak 18/2020 ulik praksis ved utdeling av tilleggsareal.

Engesvollen gård gbr 133/1 ved Hilde Vårhus og Bjørn Magnar Vik klager på vedtak i sak 22/2020 med henvisning til sak 18/2020. Som anført i sak 18/2020 skal arealer som er befattet med særskilt rett først falle i det fri, og så lyses ut. Vi henviser til fjellstyrets egen vurdering avsnitt 3 og 4 og vedtak i samme sak.

Vi kan ikke se at dette er gjort i sak 22/2020. Ålen fjellstyre som interesseorgan for brukere av allmenningen skal ikke gjøre forskjell i saker.

Ålen Fjellstyre har her vurdert to identiske saker med forskjellig praksis, med begrunnelse at det var bare en søker til arealet behandlet i sak 22/2020 med bakgrunn i sak 9/2019. I tillegg er det henvist til advokaten til SF sin vurdering av at arealet er falt i det fri som følge av at det ikke er brukt. Dette er direkte feil reff. klage fra eiere av 139/4

Hadde brukerne av gbr 133/1 vært av den oppfatning at arealet Rønningen og Lillerønningen ikke var befestet med særlig rett fra eierne av 139/1/4 ville dette vært et høyst aktuelt areal å søke på som tilleggsareal da dette ligger betydelig nærmere driftssenteret en arealet nevnt i sak 18/2020. Siden brukerne av 139/4 har benyttet dette arealet som inngjerdet slåtteland og beite, kunne i brukerne av 133/1 anse det som ledig areal.

Vi kan til sammenligning vise til andre saker med utvisning av tilleggsjord der fjellstyret utøver forskjellig praksis på tildeling av oppdyrket tilleggsjord

I tillegg til dette henviser vi til Kongerikets Norges grunnlov §98.

Alle er like for loven.

Intet menneske må utsettes for usaklig eller uforholdsmessig forskjellsbehandling.

Spesielt gjelder dette brukerne av 139/4 som har hatt dette arealet tillagt gården og benyttet det til beite og slått.

Imøteser forklaring på hvorfor det benyttes forskjellig praksis på disse sakene.

Med hilsen

Bjørn Magnar Vik og Hilde Vårhus

Å 18/10 - 279 - 2020 - 19.0 Vedlegg 2

Marita og Einar Kolstad Grøtådal

Hessdalsvegen

18.10.2020

7380 Ålen

Ålen Fjellstyre

7380 Ålen

Klage på vedtak i sak 20/2020 – Hesjedal statsallmenning - Bjørn Roald Gjersvold – utvisning av tilleggsjord ved Rønningen.

Innledningsvis vil vi bemerke den feilinformasjon Fjellstyret bruker på trakten som er vedtatt utvist til tilleggsjord. I nevnte sak og tidligere behandlinger i Fjellstyret er Slett-rønningen brukt som benevning på området. I Gårdskart/NIBIO er innmarkarealet beskrevet med «Rønningen» noe som stemmer med bygdelagets navnebruk på innmarka.

Saksbehandlingsfeil og historiske feilopplysninger

Ved sammenlignbare saker behandlet av Fjellstyret de seneste årene framstår denne saken som et klart brudd på **Forskrift om seter og tilleggsjord m.m. i statsallmenning Kapittel 7' – Utvisning og utleige av tilleggsjord §§ 19 og 20.**

I sak 9/2019, jfr. 20/2020, gjøres det direkte vedtak om at arealet (Slett) Rønningen utvises til Bjørn Roald Gjersvold uten bruk av «Forskrift om seter og tilleggsjord m.m. i statsallmenning.» Vedtaket kunngjøres kun i lokalavisen og det gis en frist på 3 uker til å protestere på vedtaket. (Vedlegg A)

I sak 38/2018 følger Fjellstyret forskriftens bestemmelser: (vedtakets pkt. 2) *Ålen fjellstyre kunngjør de aktuelle areal og ber om at aktuelle brukere melder sin interesse.* (Vedlegg B)

I sak 18/2020 gjøres tilsvarende vedtak som i sak 38/2018.

Det kan også stilles spørsmål ved objektivitet til Ålen fjellstyre da man bruker Statskog SF sin advokat i sak 20/2020 framfor NFS som er den veiledende part for fjellstyrene i landet.

Det kommer også fram i den tidligere saksbehandlingen av Rønningen at landbruksmyndighetene ikke har fått forelagt saken til behandling. Hva dette skyldes kommer ikke fram men i framlegget fra saksbehandler må søker selv kontakte landbruksmyndighetene i kommunen. Noe som vi mener er direkte feil saksgang iflg. Kap. 7 § 20.

Det som er mest bekymringsfullt i hele saksgangen er de uriktige opplysningene Fjellstyret baserer sine vurdering på. *Til opplysning kan det bekreftes at Rønningen har gamle steingjerder på tre kanter der elva Hersja blir den fjerde.* Kart fra 1812 viser området med bygning. Tidligere eier av Gnr. 139/4 har holdt Rønningen inngjerdet og utleid som beite siden tidlig på 90-tallet. **I følge brev datert 20.03.19 skriver Statskog: (siteret fra fjellstyresaken) « at de ikke ser at andre vesentlige interesser blir berørt av utvisningen».**

Uttalelsen fra Statskog blir da avgjørende for utfallet i saken men er en uriktig framstilling.

Eiendomsrett

Tidligere eier av Gnr. 139 bnr.4 viste til tinglyste dokumenter at han hadde grunneiendomsrett på Rønningen. Men manglende mulighet for å dokumentere historiske fakta**under Høyfjellskommisjonens arbeid over «Tilleggsfeltet til det 9. felt» mellom 1941-45 ble eiendomsgrensen til bnr. 4 satt utenfor dette gamle inmarksområdet. Senere eier – Jon L. Gjersvold - holdt bl.a. Rønningen og størstedelen av sin utmark inngjerdet og utleid til beite. Siden vi overtok gården har vi fortsatt med denne inngjerdingen og beitebruken som en del av vårt ressursområde for gården.

Rønningen er et kjent tema både i Ålen Fjellstyre og Statskog SF og de var informert om utleien fra tidlig 90-tallet. I 2007 ble gjerdet' plassering på nordre del påklaget fra Statskog SF med krav om at det måtte flyttes. Gjersvold etterkom kravet. Hverken Ålen Fjellstyre eller Statskog SF har etter 2007 påklaget bruken av Rønningen eller på annen måte - overfor tidligere eier eller undertegnede eller gitt varsel om ulovlig bruk/inngjerding. Eiendomsrett til Rønningen skulle da være det mest nærliggende for oss å hevde siden Trøen Gnr. 139 bnr. 1 alt i 1830-årene hadde 70 da innmark* tillagt gården. Størstedel måtte naturligvis ligge på vestsida av Hersja siden dette vises i matrikkelkopi over Gnr. 139/1 fra 1886.

Ålen Sogn hadde, sammen med de andre kommunene i Gauldalen året før, fått sin matrikkel over grunneiendommer vedtatt i Stortinget etter brannen (1881) på Sorenskrivergården på Kvål.

Saksbehandlingen i sak 20/2020 og sak 9/2019 er uakseptabel og vi mener oss frastjålet vårt hjemmelsområde.

Ber om at vedtak i sak 20/2020 oppheves.

Med hilsen

Marita og Einar Kolstad Grøtådal.

Støtteskrift

Marita og Einar er nyinnflyttet til bygda og i etableringsfasen har ikke forventet et slikt angrep. Som naboer og hjemmelshavere til lignende matrikulerte og grunnbokførte eiendommer i området har vi merket oss foretaket Statskog SF tilstedeværelse i kommunen og hvordan vi som innbyggere blir «satt opp mot hverandre». Dette ødelegger hele bygdesamfunnet.

Jan Moen

Irene Moen

Tore Moen Forodden

Martha Cecilie Osøier-Forodden

Arnfim Grøtådal

Tor Moen

Bente Mary Hjerengvold

*Gnr. 139 bnr. 1 Trøen var allerede etablert som bruk i overgangen til det 19de århundre. Eiendommen utgikk fra «Ustgård Gjersvold» som på den tiden var en betydelig gård der driverne hadde næringsinteresser langt utenfor bygda.

Trøen hadde mange frasalg av jord gjennom hele 1800-tallet. Vedlagte kopi av Matrikkel for gården (Vedlegg C) fra 1886 viser at 5 av 10 frasolgte gårdparter ligger på vestsida av Hersja. De samme eiendommene finnes igjen i matrikkelutkastet fra 1950. (Vedlegg D)

** Gjersvoldgårdene var kongens eiendom under starten på enevoldstida i 1660, (jfr, Jordebog) men hadde pantsatt disse til Handelshuset Marselis i Nederland. Marselis hadde også pant i to andre gårder i Ålen. Pantet klarte ikke kongen innen rimelig tid å løse inn så begge Gjersvoldgårdene havnet i handelshuset' hender: Kongen måtte selge alt av verdier gården måtte ha. Allerede i 1672 var Marselis ute av eiendommene i bygda og gårdene i Hessdalen havnet en periode på borgerskapets hender. At «Gjersvold» var resurssterk viser også andre historiske dokumenter. Fra et kart tegnet i 1812-14 benevnes Rønningen med «Kirkvold». Gjersvoldmennene har trolig huset reisende til kirka i Ålen fra Østerdalen på dette innmarksområdet i tiden etter Svartedauen. Naturlig, ut fra at Kirkvoldbekken er en oppkommebekk som aldri fryser til om vinteren og renner like ved siden av Rønningen.

Dette området som her beskrives har aldri vært allmenning og ble ikke behandlet med historiske fakta av nazistene og Høyfjellskommisjonen.

hjelp og støtte

iskehjelp på dagtid
Lønn etter avtale.

ens vegvesen

ngt

vesen.no

å vegvesen.no

aler for

or og det
et sentralt i

sikkerhets-
og ha en
r, møte- og
um ha egen

FLEST TILGANG TIL VITEL

HESSJEDAL STATSALLMENNING – KUNNGJØRING AV TILLEGGSJORD

(B)

Ålen fjellstyre vedtok i sak 38/2018 å kunngjøre at det nå er ledige arealer for tilleggsjord i området ved Hessjøen.

Dette dreier seg om dyrkningsjord som ble leid av J. R. Øverhaug samt jorda på Jalvollen og Bendzvollen.

Søknader om tildeling sendes Ålen fjellstyre innen 5.11.2018.

Ålen fjellstyre

SESONGAVSLUTNING O-GRUPPA

Os IL orientering inviterer til sesongavslutning i Fensal, Os Samfunnshus, fredag 26. oktober kl 18.00.

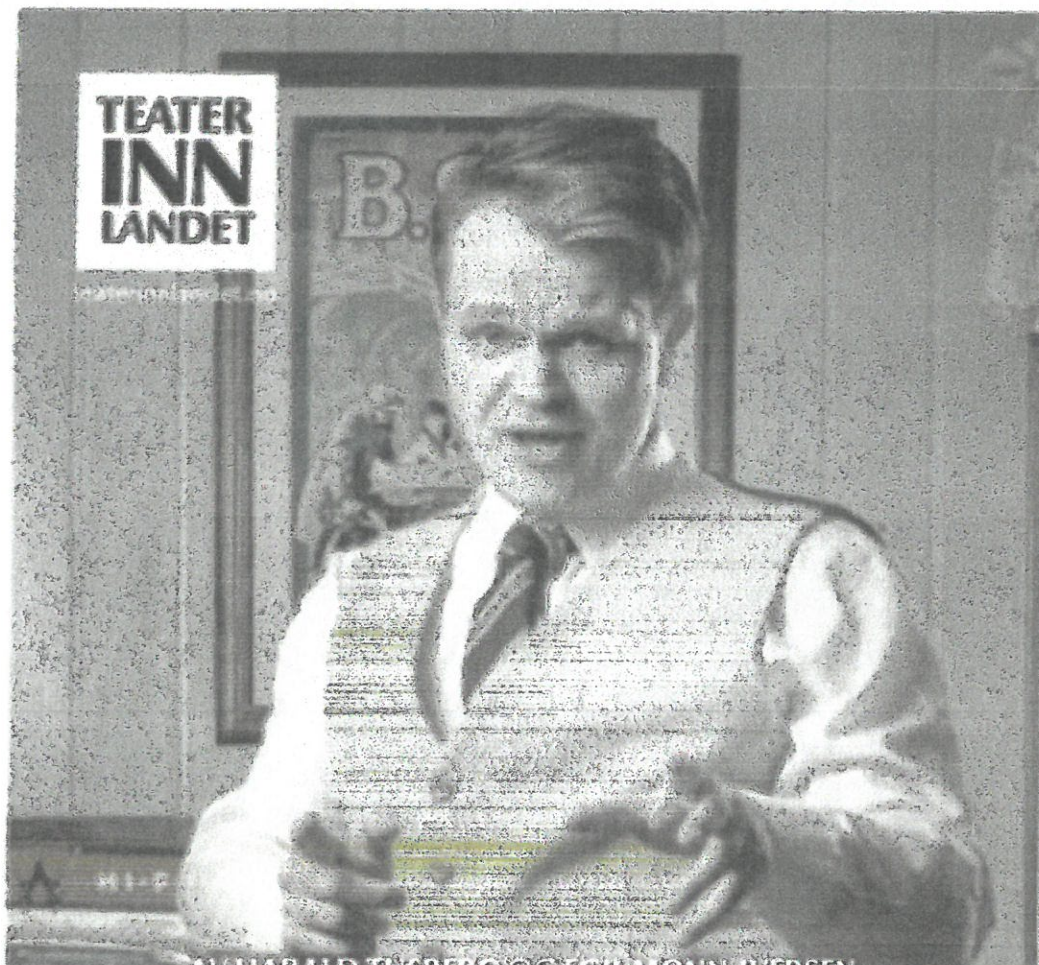
Utdeling av premier til de yngste, tur-o-utmerkelser og trekning av gavekort for Stolpejakten. Hedring av klubbens 7 VM-deltakere. Servering.

Velkommen

Styret.

Kino

TEATER
INN
LANDET

300

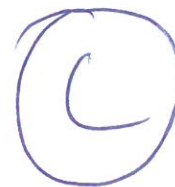
Lif
Her

St
24
bo
Pra
Rol
inte

D

pe

te

Resultat fra søk i matrikkelen for 1886

[Startsida](#) / [Matrikkel 1886](#) / Resultat fra søk i matrikkelen for 1886

Informasjon om matrikelgård:

- Fylke: **Sør-Trøndelag**
- Kommune: **Ålen**
- Sogn: **Aalen Sogn**
- Gårdsnummer: **139**
- Gammelt matrikelnr: **113**
- Navn på gård: **Trøen**

Antall bruk registrert på matrikelgården: 10

Bruksnr	Gammelt løpenr	Bruksnavn	Brukers navn	Skyld i		Merknad
				Mark-Øre	Daler-Ort-Skilling	
1	156a	Trøen	Jon Jonsen	0-78	0-1-7-7	
2	156b,157b	Bjørge	Kristian Andersen	0-22	0-1-0-0	
3	156c	Bankslaatten	Anders Pedersen Gjersvold	0-10	0-0-4-4	
4	156d	Trøen	Jon H. Gjersvold	0-3	0-0-1-1	
5	157a	Trøen	Jon H. Gjersvold	0-75	0-0-21-21	
6	157c	Trømyran	Peder Bækken	0-2	0-0-2-2	
7	157d	Kirkvollan	Ole Nilsen Støver	0-10	0-0-6-6	
8	157e	Trøvolden	Halvor Klaussen Kjerringvolden	0-5	0-0-3-3	
9	157f	Raaen	Halvor Klaussen Kjerringvolden	0-7	0-0-2-2	
10	157g	Slottet	Halvor Olsen Gjersvold	0-5	0-0-2-2	

• [Kontakt RHD](#)

• [English website](#)

• **f**

Matrikkelutkastet av 1950

Sør-Trøndelag

Ålen herad

139	Trøen			
1	Trøen	0 mark 75 øre	Ingmar A. Trøen	
2	Bjergheim	0 mark 22 øre	Jon B. Trøen	
3	Bankslaatten	0 mark 10 øre	Børre A. Gjersvold	
4	Trøen	0 mark 03 øre	Randi L. Gjersvold	✓
5	Trøen	0 mark 75 øre	John J. Trøen	
6	Trømyran	0 mark 02 øre	Ole Iver Pedersen Bekken	✓
7	Kirkvollan	0 mark 10 øre	Halvor Johannesen Kjerringvold	✓
8	Trøvolden	0 mark 05 øre		✓
9	Raaen	0 mark 04 øre	Halvor Johannesen Kjerringvold	✓
10	Slottet	0 mark 05 øre	Bernhard P. Gjersvold	
11	Raaen nordre	0 mark 03 øre	Halvor Johannes Kjerringvold	✓
12	Øvre Eggasettet	0 mark 03 øre	Ingmar A. Trøen	

[Vis som tekst](#)

Namnefaglege spørsmål, kontakt onomastikk@iiln.uio.no.

Rapportert problem med sidene til feilmelding@muspro.uio.no.

Skriptet er sist oppdatert 14. februar 2000 av Lars Jørgen Tvedt

- + [86. Ljen](#)
- + [87. Størvolden](#)
- + [88. Gjerdevolden](#)
- + [89. Granmora](#)
- + [90. Tømmerstørvolden](#)
- + [91. Jenssøvollan](#)
- + [92. Langland](#)
- + [93. Lunderenget](#)
- + [94. Stentrøen](#)
- + [95. Trønsvold](#)
- + [96. Eggen](#)
- + [97. Eggen nordre](#)
- + [98. Trøet](#)
- + [99. Ventrøet](#)
- + [100. Trøhaugen](#)
- + [101. Moan](#)
- + [102. Moan](#)
- + [103. Moan](#)
- + [104. Moan](#)
- + [105. Testadhaugen](#)
- + [106. Bakaasen](#)
- + [107. Moan](#)
- + [108. Moan](#)
- + [109. Myren](#)
- + [110. Bendosen](#)
- + [111. Hylbøkirøen](#)
- + [112. Skaakaasen](#)
- + [113. Meismyren](#)
- + [114. Klockervolden](#)
- + [115. Rotan](#)
- + [116. Lervolden](#)
- + [117. Hammervolden](#)
- + [118. Aasvolden](#)
- + [119. Dragmyrhaugen](#)
- + [120. Verhaugen](#)
- + [121. Eidet](#)
- + [122. Berget](#)
- + [123. Bakken](#)
- + [124. Morken](#)
- + [125. Aspaas](#)
- + [126. Vaarhus](#)
- + [127. Vaarhus](#)
- + [128. Hegset](#)
- + [129. Hegset](#)
- + [130. Hegset](#)
- + [131. Størvoldlien](#)
- + [132. Engesvolden nordre](#)
- + [133. Engesvolden østre](#)
- + [134. Engesvolden](#)
- + [135. Engesvolden vestre](#)
- + [136. Gjersvolden](#)
- + [137. Gjersvolden](#)
- + [138. Jordvoldlien](#)
- + [139. Trøen](#)
- + [140. Trømoen og Krokbo](#)
- + [141. Gjersvold](#)
- + [142. Kjerringvolden](#)
- + [143. Bøkken](#)
- + [144. Borren](#)
- + [145. Grønnaasen](#)
- + [146. Grøntaadal](#)
- + [147. Mugggrubehagerne](#)
- + [148. Foldalens og Gulda](#)
- + [149. Drøidalen](#)
- + [150. Skarvboekken og Fo](#)
- + [151. Nersjøen og Mensle](#)
- + [152. Søsosen](#)
- + [153. Søsosen](#)
- + [154. Guldalen](#)

ÅLEN FJELLSTYRE

100
FJELLSTYRENE
1920-2020 ÅR

M Ø T E B O K.

Sak nr. 22/2020 behandlet i fjellstyremøte den **01.10.20.**

Arkiv: 19.0

Følgende medlemmer var tilstede:

Björg H. Skjerdingsstad, Steinar Trondsetås, Tone Trygstad Bakås, Jon Vårhus og Inge Even Danielsen

Forfall: Jon Holden

Saksbehandler: Marit S. Langen

HESJEDAL STATSALLMENNING - BJØRN R. GJERSVOLD - UTVISNING AV TILLEGGSJORD VED SLETTTRØNNINGEN

Vedlagte dokumenter

1. Møtebok i sak 4/2020 (13.05.20)
2. Brev fra Statskog SF datert 09.07.20 – Avklaring i forbindelse med utvisning av tilleggsjord

Ikke vedlagte dokumenter

1. Brev fra Bjørn Roal Gjersvold datert 01.07.18. Søknad om å ta i bruk Sletttrønnen til slått.
2. Møtebok Ålen fjellstyre, 06.12.18, i sak 67/2018 – Hesjedal statsallmenning – «Søknad fra Bjørn Roal Gjersvold om utvisning av Sletttrønnen som dyrkningsjord.»
3. Brev datert 07.12.18 fra Ålen fjellstyre til Bjørn Roal Gjersvold - Utskrift av møtebok i sak 67/2018.
4. Brev datert 16.01.19 fra Statskog SF til Ålen fjellstyre – «Hesjedal statsallmenning - vedr. forespørsel om utvisning av dyrkningsjord – Bjørn Roal Gjersvold.»
5. Brev med vedlagt kart fra Bjørn Roal Gjersvold datert 29.01.19 – Søknad om utvisning av tilleggsjord.
6. Brev fra Ålen fjellstyre til Statskog SF datert 22.02.19 – Oversendelse av utvidet søknad fra Bjørn Roal Gjersvold.
7. Uttalelse fra Statskog SF datert 20.03.19
8. Mail fra leder i Hessjedal allmenningsstyre datert 25.03.19 – Uttalelse ang. dyrkningsjord.
9. Møtebok Ålen fjellstyre sak 9/2019, 04.04.19 – «Hesjedal statsallmenning – Bjørn R. Gjersvold – Søknad om dyrkningsjord.»
10. Brev fra Ålen fjellstyre til Arbeidets Rett datert 24.04.19 – Kunngjøring
11. Brev m/1 vedlegg fra Marita Grøtådal og Einar Kolstad til Ålen fjellstyre datert

- 26.04.19 – «Klage i sak 9/2019, Ålen fjellstyre – Bjørn Roal Gjersvold – Dyrkingsjord.»
12. Kopi av brev m/1 vedlegg fra Statskog SF til Marita Grøtådal og Einar Kolstad datert 30.04.19 – «Hesjedal statsallmenning- vedr. klage i sak 9/2019 – Ålen fjellstyre.»
 13. Udatert brev m/4 vedlegg fra Tore Moen Forodden – «Protest»
 14. Brev fra Ålen beitelag datert 13.05 – «Vedrørende utvising av tilleggsjord i Hessdalen, Slettrønningen.»
 15. Brev fra Ålen fjellstyre til Statskog datert 20.05.19 – oversendelse av protest fra Tore Moen Forodden.
 16. Møtebok Ålen fjellstyre sak 23/2019, 13.06.19 – «Hesjedal statsallmenning – Bjørn R. Gjersvold – Søknad om dyrkingsjord.»
 17. Brev fra Ålen fjellstyre til Statskog SF datert 17.06.19– oversendelse av møtebok sak 23/2019
 18. Brev m/2 vedlegg fra Marita Grøtådal og Einar Kolstad datert 26.07.19 – «Klage i sak 23/2019 – vedtak om søknad om dyrkingsjord.»
 19. Møtebok Ålen fjellstyre sak 30/2019, 20.08.19 – «Hesjedal statsallmenning – Marita Grøtådal og Einar Kolstad – oppretthold av tidligere innsendt klage
 20. Brev datert 22.08.19 fra Ålen fjellstyre til Statskog SF – Utskrift av møtebok i sak 30/2019 – «Hesjedal statsallmenning – Marita Grøtådal og Einar Kolstad – oppretthold av tidligere innsendt klage.»
 21. Brev fra Statskog datert 24.01.20 – «Hesjedal statsallmenning – vedr. spørsmål om rettigheter Slettrønningen – Tore Moen Forodden.»
 22. Brev fra Statskog datert 09.07.20 – «Hesjedal Statsallmenning – avklaringer i forbindelse med utvising av tilleggsjord.
 23. Møtebok Ålen Fjellstyre sak 4/20, 13.05.20. «Hesjedal Statsallmenning – Bjørn Roal Gjersvold – Utvising av tilleggsjord ved Slettrønningen»
 24. Brev fra Statskog til Konsernavdovokaten datert 08.06.20 – Hesjedal Statsallmenning- nødvendige avklaringer i forbindelse med utvisning av tilleggsjord – Ålen Fjellstyre»

Bakgrunn for saken

Denne saken har tidligere vært behandlet flere ganger, senest i møte 13.05.20 som sak 6/2020. Saken ble da utsatt, etter at det kom innsigelse fra Ålen bondelag, og oversendt Statskog SF for videre oppfølging av innsigelsene. Statskog SF har i brev datert 09.07.20 besvart innsigelsene.

Vurdering

I Statskog SF sin siste behandling av saken per brev 08.06.20, ble saken oversendt konsernavdovokaten for hans bistand i saken. Konsernavdokat Øystein Sunnes tilbakeviser i sin uttalelse alle holdepunkter for at det finnes grunnlag for noen oppfatning om at arealene skal være beheftet med noen særlig rett som her skal være til hinder for utvisning ihht fjellov og seterforskrift, jmf. brev av 09.07.20. Administrasjonen opprettholder derfor sitt forslag til vedtak slik det ble framlagt i sak 6/2020 den 13.05.20.

Forslag til vedtak

1. Ålen fjellstyre viser til brev fra Statskog SF datert 24.01.19 og 30.04.19 som fastslår at det ikke er tvil om at det omsøkte arealet er en del av Hesjedal statsallmenning.
2. Fjellstyret viser til og stiller seg bak beskrivelsen fra Statskog om slåtteeng og tilleggsjord

3. Innsigelsene fra Marita Grøtådal og Tore Moen Forodden avvises med bakgrunn i Statskog SF og konsernadvokat Øystein Sunnes sin behandling i saken i brev datert 09.07.20
4. Ålen fjellstyre opprettholder derfor sitt vedtak i sak 9/2019 om utvising av ca 23 daa tilleggsjord til Bjørn Roal Gjersvold.

Behandling i møte:

Det ble under behandlingen orientert om saken siden oppstarten i 2018. Statskog SF har tilbakevist alle påstander som har blitt framsatt under klageprosessen.

Innstillingen ble enstemmig vedtatt.

Vedtak:

1. Ålen fjellstyre viser til brev fra Statskog SF datert 24.01.19 og 30.04.19 som fastslår at det ikke er tvil om at det omsøkte arealet er en del av Hesjedal statsallmenning.
2. Fjellstyret viser til og stiller seg bak beskrivelsen fra Statskog om slåtteeing og tilleggsjord
3. Innsigelsene fra Marita Grøtådal og Tore Moen Forodden avvises med bakgrunn i Statskog SF og konsernadvokat Øystein Sunnes sin behandling i saken i brev datert 09.07.20
4. Ålen fjellstyre opprettholder derfor sitt vedtak i sak 9/2019 om utvising av ca 23 daa tilleggsjord til Bjørn Roal Gjersvold.

Ålen Fjellstyre
Kun per e-post
7380 ÅLEN

Vår ref.
19/468- 20

Deres ref.

Vår dato
09.07.2020

Hesjedal statsallmenning - avklaringer i forbindelse med utvisning av tilleggsjord

1. INNLEDNINGSVIS

Det vises til brev av 18. mai d.å. hvorved Ålen fjellstyre har oversendt kopi av sitt vedtak i sak 4/2020. Saken gjelder klage over utvisningsvedtak om tilleggsjord. Partene som har inngitt klage underbygger disse delvis med påstand om eierskap til heromhandlede areal, og delvis med påstand om at det her foreligger særskilte private rettigheter som skal være til hinder for utvisning.

Etter anmodning fra Ålen fjellstyre skal Statskog SF i det videre redegjøre for sitt syn på eiendomsforholdet tilknyttet arealet som er utvist.

2. NÆRMERE OM EIENDOMSFORHOLDET

2.1. Anførsel om eiendomsrett

Arealene fjellstyret har utvist er benevnt Rønningen og Lille-Rønningen. Områdene ligger innenfor grensen av Hesjedal statsallmenning, og inngår i det arealet hvor Høyfjellskommisjonen konkluderte med at staten var grunneier, ved kjennelse av 04. oktober 1947.

Høyfjellskommisjonens avgjørelse om eierskap er rettskraftig. Det er således uomtvistelig at Statskog SF er eier av grunn til de areal som her inngår i statsallmenningen og som nå er utvist.

2.2. Anførsel om særlig rett

Som påpekt er det gjort gjeldende å her foreligge en særlig rett til bruk for deler av sakens areal, nærmere bestemt Lille-Rønningen. Til dette er å bemerke at det påhviler den som mener å besitte en særskilt rett til bruk av annens areal å dokumentere dette. Statskog SF kan ut fra dokumentasjonen som foreligger i saken ikke se at det her er godgjort noen påstand om slik særskilt rett.

Klager har til underbyggelse av sitt syn vist til delingsforretning av 4.11.1889. Delingsforretningen omhandler salg og fradeling hvorved eiendommen gnr. 139 bnr. 4 ble opprettet og frasolgt bnr. 1 (beliggende utenfor statsallmenningen). Av delingsforretningen fremgår det at salget også omfatter

"Samtlige Trøer paa den anden Side av Hersja med unntagelse af Lillerønningen".

Statskog kan ikke se at omtalen av Lille-Rønningen som unntatt fra salget kan tas til inntekt for at arealet er beheftet med en form for særlig rett. At man i en delingsforretning med salg av areal utenfor

statsallmenningen presiserer tilbakehold av areal (Lille-Rønningen) innenfor statsallmenningen som man i faktisk henseende kan ha bruk eller ha tanke om å bruke, etablerer ikke på selvstendig grunnlag et rettighetsforhold til arealet. Det er verken i delingsforretningen eller på annet vis fremlagt dokumentasjon som underbygger stiftelse av noen særskilt rett tilknyttet arealene Statskog eier. Det påhviler som nevnt den som mener å inneha særskilt rett over annens grunn å godtgjøre ervervsgrunnlaget for dette.

Med hensyn til adgangen om å utvise heromhandlede areal vises det for øvrig til fjellova § 22 siste ledd nr. 2 som uttrykker at tilleggsjord bortfaller

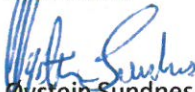
"Når tilleggsjorda i 5 år samanhengande ikkje har vore i bruk".

Så vidt en forstår med utgangspunkt i sakens dokument har det ikke vært opprettholdt noen bruk av arealet Lille-Rønningen. Slik saken nå fremstår tilligger altså arealet statsallmenningen, med den konsekvens at fjellstyret har anledning til å utvise dette som tilleggsareal ihht. de føringer som fremgår av fjellov og seterforskrift.

3. OPPSUMMERING

Med hensyn til eiendomsforholdene tilknyttet Rønningen og Lille-Rønningen er det etter Statskog SFs oppfatning utvilsomt at arealene tilligger Hesjedal statsallmenning hvor foretaket er eier av grunnen. Videre er det heller ikke påvist holdepunkt som gir grunnlag for noen oppfatning om at arealene skal være beheftet med noen særlig rett som her skulle være til hinder for utvisning ihht. fjellov og seterforskrift.

Med hilsen

Øystein Sundnes
advokat

Vedlegg: 0

Kopi til:

Marita Grøtådal og Einar Kolstad
Tore Moen Forodden
Ålen Bondelag v. Jan Moen

Kun per e-post
Kun per e-post
Hessdalen

7380

ÅLEN

ÅLEN FJELLSTYRE

100
FJELLSTYRENE
1920-2020 ÅR

M Ø T E B O K.

Sak nr. 18/2020 behandlet i fjellstyremøte den **25.06.20**.

Arkiv: 4.1

Side 1.

Følgende medlemmer var tilstede:

Björg H. Skjerdingsstad, Steinar Trondsethås, Jon Vårhus, Jon Holden og Inge E. Danielsen.

Saksbehandler: Marit S. Langen

Hesjedal statsallmenning – Ole M Aspås – Utvist tilleggsjord falt i det fri

Vedlagte dokumenter:

1. Søknad om tilleggsjord for dyrking gbr 133/1 på Statskog sin gbr 300/1 på Vårhuskjølen av. 16.mars 2019
2. Oversikt over alternative dyrkingsarealer som ble befart 21. juni 2019 og kart.
3. Forespørsel om tilleggsjord på Heggsetvollan, mail av 14. april 2020
4. Foreløpig behandling av forespørsel om tilleggsjord, mail av 25. mai 2020

Bakgrunn for saken: Hilde Vårhus og Bjørn Magnar Vik har kjøpt gården Engesvollen med gbr. 133.1 i Hessdalen. I løpet av 2020 skal det bygges nytt fjøs for ammeku og driften skal utvides fra 15 til 40 morder innen utgangen av 2023. Med bakgrunn i dette, har driften behov for mer areal til grasproduksjon.

I mars 2019 søkte Vik om utvisning av tilleggsjord i Hesjedal statsallmenning på Vårhuskjølen. Sommeren 2019 var det befaring sammen med representanter fra landbruksmyndighetene i kommunen, Ålen fjellstyre, Statskog og Bjørn Magnar Vik for å se på det aktuelle dyrkingsfeltet. Etter vurdering av arealet og driftsmessige utfordringer, konkluderte Holtålen Kommune med at oppdyrking ville medføre såpass store ulemper, at Vik først og fremst bør jobbe videre for å se på andre løsninger med fremtidige avtaler om leie av jord og innkjøp av for slik det er lagt opp til i driftsplanen.

25. mai 2020 mottok Fjellstyret en ny henvendelse fra Bjørn Magnar Vik der han uttrykker ønske om å få utvist dyrkingsjord ved Heggsetvollan sør for Hessjøen. Dette er tilleggsjord festet til Jon Arvid Aspås' eiendom gbr. 129 bnr. 2, den 7. Juli 1971, og et av tre dyrkingsalternativer som ble befart 21. juni 2019.

Utvisning av tilleggsjord skjer etter instruks i kap. X i fjelloven og videre kapittel 7 i

seterforskrifta.

Vurdering:

Ole Martin Aspås fikk utvist den omtalte tilleggsjorda i 1971, men har hatt bra tilgang på leid jord fremme i Hessdalen, så en stadig større del av tilleggsarealet ved Hessjøen har blitt brakklagt mens deler av tilleggsjorda aldri ble oppdyrket. Den delen av tilleggsjorda som ble oppdyrket, ble sist slått i 1999. I etterkant har Aspås også vært i kontakt med Geir Wagnild i Statskog og sagt fra seg tilleggsjorda.

Den utviste tilleggsjorda til Aspås har bare delvis vært oppdyrket, mens en større del av arealet bare ble avskoget og liggende udyrket. I seterforskriftens kapittel 7 §23 står det at den som har fått utvist tilleggsjord må ta jorda i bruk innen 5 år, jfr. §19 2. ledd i fjelloven. Om ikke tilleggsjorda er tatt i bruk etter 5 år, faller den automatisk tilbake til allmenningen. Retten til utvist tilleggsjord etter §19 faller også bort dersom jorda har vært ute av bruk i sammenhengende periode på 5 år.

Fjellstyret skal i begge nevnte tilfeller gi melding om frifall til den som fikk utvist jorda, og til Statskog SF, om bortfallet av utvisinga av tilleggsjorda.

I neste omgang skal jorda lyses ut som ledig tilleggsjord der allmenningsberettigede gardsbruk med behov for tilleggsareal kan søke.

Innstilling til vedtak:

1. Den omsøkte tilleggsjorda festet til Jon Arvid Aspås' eiendom gbr.129 bnr.2 har ikke blitt benyttet siden 1999 og har dermed falt i det fri. Det må derfor i første omgang skrives en frifallerklæring på tilleggsjorda.
2. Den omtalte tilleggsjorda blir deretter lyst ut på nytt som ledig tilleggsjord på hjemmeside ledig for jordbrukere med beiterett å søke.

Behandling i møtet:

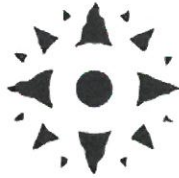
Fjellstyret fremmet forslag om å endre innstillingens pkt. 2 til følgende:

Den omtalte tilleggsjorda blir deretter lyst ut som ledig tilleggsjord i henhold til regler for dette slik at jordbrukere med beiterett har mulighet til å søke.

Innstilling med tillegget endringer enstemmig vedtatt

Vedtak:

1. Den omsøkte tilleggsjorda festet til Jon Arvid Aspås' eiendom gbr.129 bnr.2 har ikke blitt benyttet siden 1999 og har dermed falt i det fri. Det må derfor i første omgang skrives en frifallerklæring på tilleggsjorda.
2. Den omtalte tilleggsjorda blir deretter lyst ut som ledig tilleggsjord i henhold til regler for dette slik at jordbrukere med beiterett har mulighet til å søke.

M Ø T E B O K.

Sak nr. 9 /2019 behandlet i fjellstyremøte den **4. 4. 2019.**

Arkiv: 19.0

Side 1.

Følgende medlemmer var tilstede:

Trond Schjølberg, Lars Ingmar Nyhus, Bente Morken, Jon Vårhus og Olve Morken

Saksbehandler: Geir Morten Granmo

HESSJEDAL STATSALLMENNING - BJØRN R. GJERSVOLD - SØKNAD OM DYRKNINGSJORD

Vedlagte dokumenter:

1. Søknad med vedlagt kart fra Bjørn Roal Gjersvold datert 29.01.19 om utvisning av tilelggsjord
2. Uttalelse fra Statskog SF datert 20.03.19
3. Mail fra leder i Hessjedal allmenningsstyre datert 25.03.19

Ikke vedlagte dokumenter:

1. Møtebok Ålen fjellstyre sak 67/18

Bakgrunn for saken:

I 2010 kjøpte Bjørn Roal Gjersvold bruket Sletta (136/2) som tilleggsjord. Sletta har hatt dyrkingsparsellen Slett-Rønningen på ca. 7 daa i Hessjedal statsallmenning rett over elva for gardstunet som kalles Rønningen. Denne parsellen fulgte ikke med da Gjersvold kjøpte Sletta, og han søkte derfor i brev datert 01.07.18 (mottatt 14.11.18) om å kunne ta i bruk Slett-Rønningen til slått. Det var søkt om å kun overta det arealet som allerede var dyrket, men underveis i saksbehandlingen kom det fram at det også var ønskelig å ta med dyrkbart areal i umiddelbar nærhet. Fjellstyret fattet derfor i sak 67/18 den 06.12.18 enstemmig vedtak om å utsette saken inntil det forelå en komplett søknad med kartskisse som viser det areal som faktisk ønskes dyrket. Denne søknaden (datert 29.01.19) foreligger nå med kartskisse som viser et aktuelt areal på ca. 22,5 daa.

Vurdering:

Gjersvold driver med melk og kjøttproduksjon på bruket Slåttet (141/1) og leier i dag jord flere steder, bl.a. i Ålen. Dette innebærer en relativt lang fortransport, ikke minst i antall høydemeter, noe som medfører en betydelig kostnad. Det vil derfor være bra både økonomisk, arronderingsmessig og miljømessig å samle jorda nærmere driftsenheten.

Det er seterforskriftens kapittel 7 (§§ 19 – 23) som regulerer utvisning av tilleggsjord i statsallmenning. I § 20 står det at det er et vilkår at den som søker om tilleggsjord må dokumentere et behov gjennom f.eks. driftsplan. Ettersom Gjersvold leier jord anses det som dokumentasjon god nok på behovet.

I følge seterforskriften skal fjellstyret legge fram saken for kommunen (for vurdering etter forskrift om nydyrking), Statskog SF og eventuelt allmenningsstyret (barskogområder) for uttalelse, men det er fjellstyret som gjør endelig vedtak om utvisinga.

Søknaden har vært oversendt til Statskog som i brev datert 20.03.19 skriver at de ikke ser at andre vesentlige interesser blir berørt av utvisningen. Det bemerkes for øvrig at om det blir aktuelt å dyrke det omsøkte arealet så skal avskogingen skje i samråd med Hessjedal allmenningsstyre og Statskog.

Ifølge fjelloves § 18 skal også allmenningsstyret ha saker om tilleggsjord til uttalelse når søknaden om utvisning gjelder barskogområde. Vi har ikke definert Hessjedal statsallmenning som barskogområde og har derfor ikke oversendt denne søknaden til Hessjedal allmenningsstyre for uttalelse. I mail datert 25.03.19 mener allmenningsstyrets leder derimot at allmenningsstyret skulle hatt denne saken til uttalelse da søknaden gjelder et godt bevokst skogområde. Det opplyses i mailen at allmenningsstyret støtter uttalelsen fra Statskog. For ettertiden kan vi ha som rutine at alle saker om tilleggsjord sendes vedkommende allmenningsstyre uavhengig av om søknaden gjelder barskogområder.

Saken har ikke vært oversendt kommunen, men Gjersvold må uansett søke kommunen om tillatelse til nydyrking.

Administrasjonen anbefaler fjellstyret å innvilge søknad fra Bjørn Roal Gjersvold datert 29.01.19 angående utvisning av tilleggsjord. Det er ikke framkommet at andre vesentlige interesser blir berørt.

Ved utvisning av tilleggsjord på statsallmenning bør det være en forutsetning at arealet gjerdes inn. Spørsmålet om inngjerding ligger imidlertid utenfor fjellstyrets mandat, og det er derfor Statskog SF som skal fatte vedtak om inngjerding.

Om Ålen fjellstyret vedtar å vise ut Rønningen til Gjersvold skal vedtaket kunngjøres med klagefrist.

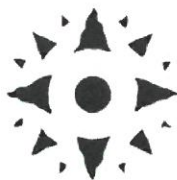
Forslag til vedtak:

1. Ålen fjellstyre viser til søknad fra Bjørn Roald Gjersvold datert 29.01.19 om utvisning av ca. 22,5 daa i Hersjedal statsallmenning nærmere beskrevet på kart som tilleggsjord.
2. Ålen fjellstyre vedtar å vise ut omsøkt areal.
3. Ålen fjellstyret anbefaler Statskog SF å fatte vedtak om inngjerding av arealet.
4. Vedtaket kunngjøres med 3 ukers klagefrist.

Behandling:

Vedtak:

Innstillingen enstemmig vedtatt.

M Ø T E B O K.

Sak nr. 38/2018 behandlet i fjellstyremøte den 6. 9. 2018.

Arkiv: 19.0

Side 1.

Følgende medlemmer var tilstede:

Trond Schjølberg, Lars Ingmar Nyhus, Bente Morken, Jon Vårhus og Olve Morken

Saksbehandler: Terje Borgos.

HESSJEDAL STATSALLMENNING - OPPHØR AV FESTE KONTRAKT FOR DYRKNINGSJORD ETTER JON R. ØVERHAUG - OVERFØRING TIL NYE BRUKERE

Bakgrunn for saken:

Ålen fjellstyre har fått skriftlig melding om at driverne av Bredslettet 130 – 6 har avsluttet aktiv gårdsdrift og dermed ikke har bruk for dyrkajorda på Jalevollen og Bendzvollen. Det i dag festekontrakt for hytte på Jalvollen og dyrkajorda der er derfor fristilt. Det er ikke skrevet noen festekontrakt for denne dyrkningsjorda etter det administrasjonen kjenner til. Etter avtale med administrasjonen på fjellstyrekontoret har imidlertid Jørund Bakås Gjersvold slått dyrkajorda på Jalevollen i 2018.

Driverne av Bredslettet har videre festekontrakt med Statskog SF for dyrkningsparsellene som ligger nord for setra på begge sider av Hersjøvegen. Muntlig har administrasjonen fått beskjed om at driverne av Bredslettet ikke ønsker disse festekontrakter videreført.

Administrasjonen har for dette området fått opplyst at Jon Vårhus har slått disse parsellene i 2018. Dette har skjedd etter avtale med driverne av Breislettet.

Vurdering:

Det bør nå ryddes opp i disse forholdene. Festekontraktene som forrige driver av Bredslettet, Jon R. Øverhaug, har med Statskog bør slettes. Det vil videre være naturlig at det blir opprettet nye kontrakter med aktuell driver / drivere. For dyrkajorda på Jalevollen er det etter det en kjenner til ikke opprettet noen festekontrakt, men det vil være naturlig at det blir opprettet festekontrakt også for denne dyrkajorda.

Spørsmål knyttet til dyrkningsjord / tilleggsjord behandles etter fjellovens kapittel 7 og etter seterforskriftens kapittel 7.

Forholdene har vært diskutert med Geir Wagnild i Statskog og han er enig i at det må ryddes opp i disse forholdene. Det må derfor opprettes kontrakter om bruken av aktuelle dyrkningsparseller / setervoller mellom bruker og Ålen fjellstyre / Statskog SF.

Framgangsmåten for å få etablert nødvendige kontrakter har også vært diskutert og en finner det riktig å påpeke at det for setervollene vil være riktig å legge vekt på at dette skjer på en måte som ivaretar de relasjoner som allerede finnes mellom den som skal bruke dyrkajorda og bruker av seterhusene (fritidsfeste / eiendomstomt).

Dette tilsier at dagens brukere får tilbud om festekontrakt for tilleggsjord for de jordstykker som de har brukt.

Innstilling til vedtak:

1. Ålen fjellstyre viser til saksframlegget og påpeker at det må ryddes opp i disse forhold.
2. Ålen fjellstyre støtter prinsippet om at dagens brukere av arealene får tilbud om å få opprettet festekontrakt for aktuelle arealer. Dersom noen av de spurte ikke er interessert kunngjøres aktuelle områder.
3. Ålen fjellstyre oppretter kontrakt om tilleggsjord for aktuelle brukere.

Behandling i møte:

Jon Vårhus, som har drevet dyrkingsjorda som Jon R. Øverhaug har, samt Bendzvollen ba om at hans habilitet ble vurdert.

Fjellstyret tok ønsket fra Jon Vårhus opp til behandling og han ble erklært inhabil i saken og deltok derfor ikke i behandlingen.

Vedtak:

Innstillingens punkt 1 og 3 enstemmig vedtatt.

Innstillingens punkt 2 endres til følgende:

Ålen fjellstyre kunngjør de aktuelle areal og ber om at aktuelle brukere melder sin interesse.

Enstemmig vedtatt.

ÅLEN FJELLSTYRE

100
FJELLSTYRENE
1920-2020 ÅR

M Ø T E B O K.

Sak nr. 27/2020 behandlet i fjellstyremøte den 12.11.20

Arkiv: 18.0

Følgende medlemmer var tilstede:

Björg H. Skjerdingsstad, Steinar Trondsetås, Tone Trygstad Bakås, Jon Vårhus og Inge Even Danielsen

Forfall: Jon Holden

Saksbehandler: Geir Morten Granmo

Gauldal statsallmenning: John Lillegjære – Frifall av seter

Vedlagte dokumenter:

1. Brev fra Jon Lillegjære datert 26.10.20: Ålen fjellstyre – Sak 21/2020 Bjørn Lillegjære – Søknad om tilleggsjord. Klage på vedtak.
2. Ålen fjellstyre møte bok i sak 21/2020: Bjørn Lillegjære – Søknad om tilleggsjord.

Bakgrunn for saken:

I forbindelse med søknad fra Bjørn Lillegjære (eier av Øvre Lillegjære, gnr/bnr 34/1) om å få utvist nabosetra tilhørende Jon Lillegjære (eier av Nedre Lillegjære, gnr/bnr 34/3) som tilleggsjord fattet Ålen fjellstyre i sak 21/2020 følgende vedtak:

1. Det har ikke vært dyr Nedre Lillegjerde siden 1997 og jorda har vært bortleid etter den tid. Setra har derfor siden forrige behandling i 2012 endret status fra «ikke i bruk» til «falt i det fri.»
2. Ålen fjellstyre viser til at eier av seterbygningene kan søke Statskog SF om erklæring til å ha seterbygningene stående uten vederlag. Adkomsten til bygningene må sikres.
3. Det vil ikke være riktig av fjellstyret å ta stilling til søknaden fra Bjørn Lillegjære om tilleggsjord før det foreligger utfyllende opplysninger om hvordan tilleggsjorda skal drives i landbrukssammenheng.

I brev datert 26.10.20 har Jon Lillegjære påklaget dette vedtaket.

Vurdering:

Lillegjære har begrunnet klagen i flere punkter:

- Anvendelse av § 9 i seterforskriften (Om når seter skal reknast for å være i bruk).

Lillegjære skriver at vedtaket tar utgangspunkt i at dyreholdet på bruket opphørte i 1997, og ikke er begrunnet i gjeldende seterforskrifts § 9 som klargjør at det ikke er nødvendig med egen buskap for at seter skal sies å være i bruk. Med dagens bestemmelser holder det å høste fôret enten til bruk for egne dyr eller for salg for at setra skal regnes for å være i bruk.

Administrasjonen i fjellstyret vil gi følgende kommentar til dette: Jon Lillegjære har ikke lagt fram dokumentasjon på at det er solgt fôr fra setra. Det har heller ikke vært dyr på bruket Nedre Lillegjære etter 1997, og innmarka har siden 2004 vært bortleid. Vi mener derfor at setra har falt i det fri etter både gammel og ny bestemmelse i § 9 i seterforskriften.

- Lillegjære skriver at det framgår av gjeldende rundskriv til seterforskriften at hendelige avbrudd i bruk av seter ikke skal føre til at retten til seter går tapt. Videre skriver han at perioden fra hans foreldre sluttet med dyr (1997) og fram til han tok over nedre Lillegjære i forbindelse med farens bortgang i 2004 må kunne anses som et slikt avbrudd.

Administrasjonen i fjellstyret vil gi følgende kommentar til dette: Bestemmelsen som det her refereres til er til for at setereier skal ha rett til å vedlikeholde seterhusa i en periode til tross for at setra ikke lenger er i bruk med tanke på at det etter et kortvarig opphold er aktuelt å ta opp igjen seterdrifta. Denne perioden er satt til å være 20 år, og betyr at setereier skal kunne ta opp igjen seterdrifta innen 20 år etter at setra sist var i bruk uten å måtte søke om og dokumentere et behov for seter. Generasjonsskifter er typiske eksempler på dette. 20-års perioden starter å løpe fra det året setra får statusen «ikke i bruk,» og ikke fra det året generasjonsskiftet faktisk skjer. I dette konkrete tilfellet vil det si 1997 og ikke i 2004.

- Videre skriver Lillegjære at det er flere grunner til at setra ikke har vært i bruk etter 2004. En vesentlig grunn har vært en forståelse/oppfatning av felles setervoll mellom Øvre Lillegjære og Nedre Lillegjære der eiere av Øvre Lillegjære har holdt begge vollene i bruk gjennom å bruke sin del av setervollen.

Administrasjonen i fjellstyret vil gi følgende kommentar til dette: Fjellstyret oppfattet under gjennomgangen av seterregisteret i 2007 at Øvre Lillegjære og Nedre Lillegjære hadde separate setervoller. Dette kommer klart til uttrykk gjennom at setra tilhørende Øvre Lillegjære fikk statusen «i bruk,» mens setra tilhørende Nedre Lillegjære fikk statusen «ikke i bruk.» Dette ble ikke påklaget av noen av eierne av de 2 brukene.

Lillegjære argumenterer også for at setra vil være en viktig ressurs om framtidige eiere av Nedre Lillegjære vil ta opp igjen landbruksdrifta på eiendommen, og viktig i forhold til å kunne opprettholde Nedre Lillegjære som en framtidig landbrukseiendom. Setervollen er omkranset av elva Gaula på 3 sider i vest, nord og øst og setra tilhørende Øvre Lillegjære i sør. Det finnes derfor ingen utvidelsesmuligheter for denne setra, og om selve vollen til denne setra blir utlagt som tilleggsjord til Øvre Lillegjære vil det som blir igjen av setra til Nedre Lillegjære bli liggende som ei lita øy uten noen mulighet for å kunne gjenoppstå som ei seter på et senere tidspunkt om det skulle bli aktuelt. Vi har forståelse for denne problemstillingen, men dette endrer ikke det faktum at setra har falt i det fri. Imidlertid kan fjellstyret ta dette med i vurderingen i forbindelse med behandlingen av søknaden til Bjørn Lillegjære angående tilleggsjord til Øvre Lillegjære.

Administrasjonen i Ålen fjellstyre er på bakgrunn av dette av den oppfatning at frifallsvedtaket på seter tilhørende Nedre Lillegjære som ble fattet i sak 21/2020 er riktig, og foreslår derfor at vedtaket i sak 21/2020 opprettholdes. Saken oversendes til Landbruksdirektoratet for endelig avgjørelse. Klagesaken skal sendes via Statskog SF.

Forslag til vedtak:

1. Ålen fjellstyre viser til klage fra Jon Lillegjære datert 26.10.20.
2. Ålen fjellstyre viser til saksutredningen og opprettholder sitt vedtak i sak 21/2020 pkt. 1 – 3.
3. Saken oversendes til Landbruksdirektoratet for endelig avgjørelse.

Behandling i møte:

Vedtak:

Vedlegg 1
Å 20/10 - 285 - 2020 - 18.0/19.0

Jon Lillegjære
Postboks 15 – 7380 Ålen
jon-ligj@online.no

Til
Ålen Fjellstyre

Ålen, 26.10.2020

**VEDR. ÅLEN FJELLSTYRE – SAK 21/2020 Bjørn Lillegjære – Søknad om tilleggsjord
KLAGE PÅ VEDTAK**

Viser til mottatt brev datert 05.10.2020 vedlagt utskrift av møtesak 21/2020.
Klager med dette på følgende vedtak:

1. *Det har ikke vært dyr på Nedre Lillegjære (Gnr34 Bnr 3) siden 1997 og jorda har vært bortleid etter det. Setra har siden forrige behandling i 2012 endret status fra «ikke i bruk» til «falt i det fri».*

Klage er begrunnet i følgende forhold:

- **Anvendelse av §9 i seterforskriften:**

Vedtaket slik det foreligger, baseres på sak 4/2012 med vedtak om at seter er «ikke i bruk», begrunnet i at dyrehold opphørte i 1997. (Bemerk her at undertegnede ikke har registrert å ha mottatt utskrift av denne saken i 2012).

Det påklagete vedtaket er ikke begrunnet i gjeldende seterforskrift §9 som klargjør at det ikke er nødvendig med egen buskap for at seter skal sies å være «i bruk». Det følger av forskrift at når setervoll blir høstet enten til eget bruk eller for salg, vil seter være «i bruk» i henhold til fjelloven §22.

- **Vilkår for vedtak om seter «falt i det fri»:**

I nevnte sak 4/2012 er det i saksdokumentene anført at setervoll ble høstet frem til 2003. Dette årstallet er jeg usikker på om er riktig, men er sikker på at setervollen ble høstet i noen år etter opphør av dyrehold. Mine foreldre som på den tiden var eiere av 34/3, hadde pga dårlig helse/sykdom, da ikke lenger mulighet til å bruke seter. Undertegnede flyttet til Ålen og overtok eiendommen 34/3 inkl bruksrettseter i 2004, etter at min far gikk bort.

Av gjeldende rundskriv til seterforskrift, ref 5.2 i rundskriv, fremgår at hendelige avbrudd i bruk av seter ikke skal føre til at retten til seter går tapt. Nevnte periode før undertegnede ble eier i 2004, må kunne anses som slikt avbrudd. I så fall tilsier dette at det kan beregnes at seter ha vært sammenhengende «ikke i bruk» fra 2004, dvs i 16 år.

Legges dette til grunn, er vilkår i fjelloven §22 ikke tilstede for at fjellstyre i hht. seterforskrift §18 kan gjøre vedtak om at seter er «falt i det fri» i 2020.

Utover ovenstående anføres at det er flere grunner for at seter ikke har vært i bruk etter 2004. En vesentlig grunn har vært min forståelse/oppfatning av felles setervoll i bruk, ref orientering i mitt brev av 22.09.20. Slik jeg forstår det av foreliggende sak, legger fjellstyret nå til grunn at opprinnelig felles setervoll 153/2 er delt i to separate setervoller med bruksrett for hhv. 34/1 og 34/3. Hvis dette hadde vært forstått/oppfattet, kan fjellstyret være trygg på at undertegnede ville sørget for at setervollen ble brukt i henhold til vilkår i gjeldende seterforskrift §9. Dette begrunnet i at setervollen er viktig i forhold til å kunne opprettholde 34/3 som en fremtidig jordbrukseiendom.

Setervollen er liten i areal, totalt ca. 1,8 da, og omkranset av elva Gaula mot vest, nord og øst, samt mot nabo setervoll tilhørende 34/1 mot sør, og således uten mulighet for eventuell fremtidig utvidelse. Hvis setervoll skulle «falle i det fri», og deler av setervollen utenom seterhusareal m/adkomst, bli tildelt annen jordbrukseiendom, vil det i praksis bety at 34/3 mister fremtidig mulighet for å bruke setervoll mer aktivt i hht. eiendommens seterrett.

Et eventuelt fristilt lite areal, mindre enn 1 da, nord på setervollen, som forøvrig vil bli liggende som en separat «øy», taler også for at arealet vil ha liten nytteverdi som tilleggsareal for annen setervoll, sammenholdt mot konsekvensen det får for bruksrettseter til eiendom 34/3.

Til saken forøvrig er undertegnede av den oppfatning at status mhp bruk av setervoll bør behandles som egen sak, og ikke inngå i sak om søknad om utvidelse av tilleggsjord på nabo setervoll slik det fremgår av sakstittel.

Som bruksberettiget på tilgrensende setervoll, håper imidlertid undertegnede å bli hørt eller i det minste orientert, i den pågående søknadssaken om utvidelse av setervoll tilhørende 43/1, og forøvrig også eventuelle andre saker/tiltak på setervoll tilhørende 34/1. Dette har ikke vært tilfelle frem til nå, med følge at det er gjennomført tiltak/aktiviteter på tilgrensende setervoll som har vært ukjent for undertegnede, og som har medført flere negative konsekvenser for setervoll undertegnede har bruksrett til.

Håper fjellstyret finner begrunnelser for klagen berettiget og at foreliggende vedtak om at seter er «falt i det fri» blir opphevet. Alternativt at arealdel «falt i det fri» ikke blir utlagt som tilleggsjord.

Vennlig hilsen
Jon Lillegjære (sign)

ÅLEN FJELLSTYRE

100
FJELLSTYRENE
1920-2020 ÅR

M Ø T E B O K.

Sak nr. 21/2020 behandlet i fjellstyremøte den 01.10.20

Arkiv: 19.0

Side 1.

Følgende medlemmer var tilstede:

Björg H. Skjerdingsstad, Steinar Trondsethås, Jon Vårhus, Tone Trygstad Bakås og Inge E. Danielsen.

Forfall: Jon Holden

Saksbehandler: Geir Morten Granmo

Gauldal statsallmenning – Bjørn Lillegjære – Søknad om tilleggsjord

Vedlagte dokumenter

1. Møtebok i sak 4/2012 – Gauldal statsallmenning -John Lillegjære – Behandling av klage på vedtak om status på setervoll.
2. Søknad om tilleggsjord m/kart fra Bjørn Lillegjære datert 18.05.20
3. Brev fra Statskog SF datert 09.04.02 – Tvist om bruk av setervoll
4. Brev fra Statskog SF datert 20.08.02 m/vedlegg datert 16.07.02.
5. E-mail m/vedlegg fra Jon Lillegjære datert 22.09.20: Vedr. Gauldal statsallmenning – Lillegjærevollen i Syosen, 153/2 – Ålen fjellstyre møtesak 19 og 22/2020.

Bakgrunn for saken:

Bjørn Lillegjære er eier og bruker av eiendommen Øvre Lillegjære (gnr/bnr 43/1) som har seter i Gauldal statsallmenning. Nabobruket Nedre Lillegjære (gnr/bnr 43/3) har nabosetra, og Bjørn Lillegjære søker i brev datert 18.05.20 om å ta i bruk setervollen til Nedre Lillegjære til beite i forbindelse med at han fra 2021 planlegger å utvide drifta på garden til også å omfatte kjøttfe (Rørosku).

Vurdering:

Saken ble lagt fram for behandling som sak 19/2020 i fjellstyremøte 25.06.20. Fjellstyret ønsket da å ta en befaring før behandling, og saken ble derfor utsatt. Befaring ble gjennomført 14.09.20. Det var berammet behandling av saken umiddelbart etterpå, men pga. at befaringa tok lenger tid enn planlagt og at det framkom ny informasjon under befaringen ble saken utsatt. I etterkant av befaringen har administrasjonen mottatt mail fra Jon Lillegjære der han oppsummerer det han anførte under befaringa. Han skriver bl.a.:

1. De 2 setervollene har vært felles setervoll delt i en ideell halvdel hver på gårdene 34/1

- og 34/3.
2. Jon sine foreldre hadde tradisjonell seterdrift utover 1970-tallet fram til de sluttet med melkekyr og fortsatte med dyreholdet med sau og ungfø fram til 1998.
 3. Setervollen var i bruk ved at dyrket grasareal ble høstet fram til slutten av 1990-tallet.
 4. Rundt ca. år 2000 ble det avholdt befarings med fjellstyret i forbindelse med at daværende eiere ønsket formelt å fastsette bruksgrenser. Slik han har forstått det var det da ikke aktuelt for fjellstyret å dele setervollen i 2 separate voller.
 5. Bruksretten til setervollen har i minnelige tider vært fordelt slik at de 2 brukene har disponert hver sin halvdel.
 6. Høyløa i nordre del disponert av 34/3 har opprinnelig vært til felles bruk. I forbindelse med bygging av nye seterhus for 34/1 på 70-tallet hadde eier av 34/1 behov for hus til lagring av materialer og utstyr. Daværende eiere av 34/1 og 34/3 ble da enige om at eier av 34/1 alene kunne disponere løa for lagring i forbindelse med bygging av nye seterhus.
 7. Det har ikke vært dyrehold på 34/3 etter at Jon sine foreldre sluttet med aktivt dyrehold. Eiendommen er imidlertid fortsatt en jordbruksmessig enhet, og jorda drives aktivt gjennom bortleie. Gjeldende konsesjonskrav til jordbruk er oppfylt og det er således ikke grunnlag for bortfall av seterrett, jfr. fjelloven § 2 og seterforskriftens § 16.
 8. Setra har i minnelige tider vært felles seter for eierne av 34/1 og 34/3, og har vært i sammenhengende bruk fram til i dag. Eierne av 34/3 har av forskjellige årsaker ikke brukt sin del av setervollen siden slutten av 90-tallet. I og med at det er snakk om felles setervoll er det ikke grunn til at 34/3 skal miste retten til setra (fjelloven § 22 og seterforskriftens § 12). Det bemerkes at setra er viktig med hensyn til framtidig opprettholdelse av 34/3 som jordbruksmessig enhet.
 9. Det anføres at dersom søknaden om tilleggsjord blir innvilget vil det ikke bli mulig for 34/3 å bruke sin del av setervollen.
 10. Søknaden om tilleggsjord inneholder opplysninger som ikke er riktige etter Jon Lillegjære sin kjennskap til historikken.
 11. Søknaden inneholder ingen opplysninger om driftsopplegg som rettferdiggjør behov for omsøkte utvidelse av setervoll. Utvidelsen utgjør ca. 1 daa og vil derfor i liten grad dekke beitebehovet for storfe.

Administrasjonen vil komme med følgende kommentarer til dette:

- Ifølge søker av tilleggsjorda var siste år med dyrehold på 34/3 i 1993. I forbindelse med befarings fikk vi fortalt av Jon Lillegjære at dette var i 1998. I ettertid har vi funnet at fjellstyret allerede i 2012 avklarte etter klage fra Jon Lillegjære i forbindelse med å fastsette statusen på setra at setra ikke har vært i bruk etter 1997 (møtebok i sak 4/2012). Dette er imidlertid ikke avgjørende da det uansett er mer enn 20 år siden det var dyr på bruket og at setra dermed var i aktiv drift. Jorda på 34/3 har etter den tid vært bortleid. Det betyr at uansett har setra nå falt i det fri.
- Fjellstyret har aldri hevdet at seterretten til 34/3 har falt bort. Det er stor forskjell på bortfall og frifall. Ved frifall så har garden fortsatt rett til seter, men i og med at det ikke har vært selvstendig drift på garden de siste 23 årene er det ikke lenger behov for seter. Setervollen faller derfor etter en slik periode tilbake til allmenningen, men framtidige brukere som kan dokumentere et landbruksmessig behov for seter vil kunne søke om å få gjenoppta bruken av setra. I denne saken er det liten tvil om at seterretten til 34/3 har falt i det fri. Fjellstyret må derfor gjøre vedtak om frifall. Dagens brukere av 34/3 kan etter at fjellstyret har fattet frifallsvedtak søke Statskog SF om å kunne ha seterhusa stående vederlagsfritt for 10 og 10 år om gangen.

Bjørn Lillegjære har levert kopier av eldre dokumenter til fjellstyrekontoret. Dette er:

1. Delingsforretning av 05.10.1900
2. Jordskattebok fra 1939/40 – 1951/52
3. Skjøte på overdragelsen av eiendommen Lillegjære datert 20.08.48

Ifølge Statskog SF (Geir Wagnild) er disse dokumentene av liten verdi i denne saken da det foreligger en rettsavgjørelse fra 1976 der setervollene det her er snakk om ble kjent for å være en del av statsallmenningen og ikke i privat eie slik det ble lagt ned påstand om.

Følgende vurdering ble gjort i saken da den var lagt fram for behandling før befaringa:

Lillegjære driver i dag med sau. Besetningen består av i underkant av 100 vinterfora dyr. Fra og med neste år har han planer om å utvide drifta til også å omfatte kjøttfe av rasen Sidet trønder- og nordlandsfe (rørosku).

Ifølge Bjørn Lillegjære ble setra delt i to i 1968 der den ene halvparten av setra etter det har tilhørt eiendommen Øvre Lillegjære og den andre halvparten av setra har tilhørt eiendommen Nedre Lillegjære. Sistnevnte bruk avslutta setringa på 70-tallet og siste året med dyr på Nedre Lillegjære var i 1993. Jorda har vært bortleid siden. Det betyr at setra tilhørende Nedre Lillegjære har falt i det fri. Først på 2000-tallet var samme spørsmålet oppe til vurdering, men setra var da ikke falt i det fri. Situasjonen i dag er derfor annerledes enn da.

Fjellstyret skal etter seterforskriftens bestemmelser (§ 12) fatte frifallsvedtak på setre som ikke har vært i bruk de siste 20 årene. Seter som har falt i det fri kan vises ut til eiendom i drift som trenger seter. Hvis dette ikke er aktuelt kan eier av seterbygningene søke Statskog om erklæring til å ha husene stående for 10 år om gangen uten vederlag til bruk for seg og huslyden om fjellstyret samtykker i dette. På setre som har falt i det fri kan setervollen vises ut som tilleggsjord til eiendommer som kan dokumentere et slikt behov.

I og med at det foreligger såpass mange uklarheter rundt bruken av setervollen(e) vil administrasjonen anbefale fjellstyret om å ikke ta stilling til søknaden om tilleggsjord på det nåværende tidspunktet. Uansett må fjellstyret først fatte vedtak om at seterretten til 34/3 har falt i det fri.

Innstilling til vedtak:

1. Det har ikke vært dyr Nedre Lillegjerde (gnr/bnr 43/3) siden 1997 og jorda har vært bortleid etter den tid. Setra har derfor siden forrige behandling i 2012 endret status fra «ikke i bruk» til «falt i det fri.»
2. Ålen fjellstyre oppfordrer eier av seterbygningene til å søke Statskog SF om erklæring til å ha seterbygningene stående uten vederlag. Adkomsten til bygningene må sikres.
3. Det vil ikke være riktig av fjellstyret å ta stilling til søknaden fra Bjørn Lillegjære om tilleggsjord før det foreligger utfyllende dokumentasjon på historikken og bruken av setervollen(e).

Behandling i møtet:

Saksbehandler ble gjort oppmerksom på at det i innstillingens pkt. 1 var skrevet feil gnr/bnr. Riktig gnr/bnr er 34/3.

Det ble vist til at Ålen fjellstyre i sak 10/2007 (Oppfølging av seterregistreringen – behandling av enkeltsetre) har behandlet de 2 setrene som 2 separate setervoller der setervollen under gnr/bnr 34/1 fikk statusen «I drift» mens seter under gnr/bnr 34/3 fikk statusen «Ikke i bruk.»

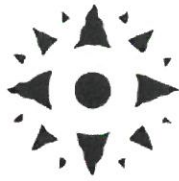
Under behandlingen av saken fremmet Inge Even Danielsen forslag om å endre pkt 2 og 3 i innstillingen.

- Endringsforslag pkt. 2: Ålen fjellstyre viser til at eier av seterbygningene kan søke Statskog SF om erklæring til å ha seterbygningene stående uten vederlag. Adkomsten til bygningene må sikres.
- Endringsforslag pkt. 3: Det vil ikke være riktig av fjellstyret å ta stilling til søknaden fra Bjørn Lillegjære om tilleggsjord før det foreligger utfyllende opplysninger om hvordan tilleggsjorda skal drives i landbrukssammenheng.

Endringsforslagene ble enstemmig vedtatt.

Vedtak:

1. Det har ikke vært dyr Nedre Lillegjerde (gnr/bnr 34/3) siden 1997 og jorda har vært bortleid etter den tid. Setra har derfor siden forrige behandling i 2012 endret status fra «ikke i bruk» til «falt i det fri.»
2. Ålen fjellstyre viser til at eier av seterbygningene kan søke Statskog SF om erklæring til å ha seterbygningene stående uten vederlag. Adkomsten til bygningene må sikres.
3. Det vil ikke være riktig av fjellstyret å ta stilling til søknaden fra Bjørn Lillegjære om tilleggsjord før det foreligger utfyllende opplysninger om hvordan tilleggsjorda skal drives i landbrukssammenheng.

ÅLEN FJELLSTYRE

100
FJELLSTYRENE
1920-2020 ÅR

M Ø T E B O K.

Sak nr. 28/2020 behandlet i fjellstyremøte den 12.11.20

Arkiv: 4.1

Følgende medlemmer var tilstede:

Björg H. Skjerdingsstad. Steinar Trondsetås, Tone Trygstad Bakås, Jon Vårhus og Inge Even Danielsen

Forfall: Jon Holden

Saksbehandler: Geir Morten Granmo

Fjellstyrene i Holtålen SA – Tilførsel av kapital

Saken deles ut i møtet.

